ថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារី

សូមអរគុណបងប្រុសនេវីល។ [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា "សូមមានពរ បងប្រុស!"—Ed] សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នក បងប្រុសនេវីល។ អរគុណ ណាស់។

2 អរុណសួស្តីមិត្តទាំងអស់គ្នា។ វាគឺជាឯកសិទ្ធិមួយដែលមានវត្តមាននៅរោង ឧបោសថជាថ្មីម្តងទៀតនៅព្រឹកនេះដើម្បីបម្រើព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងការចែកចាយ ព្រះបន្ទូលហើយអធិស្ឋានដល់អ្នកជម្ងឺ។ ហើយខ្ញុំមានអំណរគុណណាស់សម្រាប់ ថ្ងៃ នេះ។

3 ខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំងនៅពេលខ្ញុំចូលមក។ មានបងប្រុសម្នាក់បានដើរឡើង និយាយថា "ខ្ញុំមិនចង់ក្លាយដូចជាអ្នកកើតឃ្លង់ដែលមិនសមជា តែបានជាសះ ស្បើយទេ។" គឺជាបងប្រុសវ៉ាយ។ ខ្ញុំបានអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់ហើយព្រះអម្ចាស់ បានប្រោសគាត់ឲ្យជាទាំងស្រុង។ ហើយគាត់បានឡើងមក ទាំងយំ ដើម្បីចាប់ ដៃ ខ្ញុំ ហើយ—ហើយនិយាយថា គាត់ចង់អរគុណព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ការប្រោស ឲ្យ ជា។ គាត់ចង់ត្រលប់មកវិញហើយអរគុណ។ តែវាបានបាត់ទៅហើយ។ ឥឡូវនេះ គាត់ជាទាំងស្រុងហើយ។ យើងមានសេចក្តីអំណរចំពោះទីបន្ទាល់ទាំងនោះ។

4 ហើយឆាលី អ្នកនិងបងប្រុសជេសហ្វ្រីស ប្រសិនបើអ្នកចង់មកត្រង់នេះ និងអង្គុយកន្លែងខាងលើនេះសូមឡើងមក។ ស្វាគមន៍ជានិច្ច ដូច្នេះអ្នកនឹងមិន ចាំ បាច់ឈរ។ បងប្រុសផ្សេងទៀតនៅទីនោះហើយបងប្រុសវូឌ គ្រាន់តែមកនៅ ទីនេះ។ អ្នក...ខិតនេះបន្តិចមានកន្លែងចន្លោះពីរនៅទីនេះតុនេះ ដូច្នេះអ្នកមិនចាំ បាច់ឈរទេ។ ខ្ញុំជឿថា មានកន្លែងចន្លោះពីរនៅទីនេះ ហ្នឹងបាទ ស្វាគមន៍អ្នកជា និច្ច ក្នុងការឡើងមកអង្គុយកន្លែងនេះ។

5 យើងមានសេចក្តីរីករាយ...ខ្ញុំជឿថាវាត្រូវបានគេនិយាយនៅពេលមួយ "ខ្ញុំ សប្បាយចិត្តនៅពេលដែលពួកគេបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា..." ព្រះប្រទានពរ បងប្រុស។ [បងប្រុសម្នាក់និយាយថា "តែងតែចូលចិត្តទៅជិតគ្រូគង្វាល"—Ed។] សូមអរគុណ។ សូមអរគុណ អរគុណ។ "ខ្ញុំសប្បាយចិត្តពេលដែលពួកគេបាន

និយាយមកខ្ញុំថា ចូរយើងចូលទៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់។″ នោះគឺជាឯកសិទ្ធិនិងសេចក្តីអំណររបស់គ្រីស្ទបរិស័ទ ដែលចូលទៅក្នុងដំណាក់របស់ព្រះ។

6 សម្លឹងមើលជុំវិញ មើលឃើញមិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំជាច្រើននៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំមានសេចក្តីត្រេកអរជាខ្លាំងចំពោះរឿងនេះ។ ខ្ញុំរីករាយដែលបានជួបបងប្រុសនិងបងស្រីដចស៍ នៅទីនេះពីរដ្ឋអូហៃយ៉ូ។ ខ្ញុំឃើញបងប្រុសនិងបងស្រី អាមស្រ្តុង នៅខាងក្រោយនោះ តាមផ្លូវមកពីរដ្ឋអូហៃយ៉ូ។ ព្រះប្រទានពរដល់អ្នក ទាំងអស់ គ្នាផងដែរ។ ហើយ អូ គ្រាន់តែសម្លឹងមើលជុំវិញ អ្នកឃើញមានមនុស្ស យ៉ាង សន្ធឹកដែលពិបាកនឹងរៀបរាប់ឈ្មោះអស់។ បងស្រីហ៊ូវ័រ យើងរីករាយ ដែល បានជួបអ្នកនៅព្រឹកនេះពីរដ្ឋកេនតាគី។ និងឆាលីនិងនៀលលី បងប្រុស ជេសហ្វ្រី ព្រមទាំងគ្រួសាររបស់គាត់ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតដែលចេញពីក្រៅក្រុង។

7 ដូច្នេះយើងរំពឹងថានឹងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់នៅព្រឹកនេះ ដោយរំពឹងថាព្រះទ្រង់យាងមកជួបយើងក្នុងរបៀបមួយដើម្បីប្រទានពរដល់ព្រលឹងយើងនិងដើម្បីបម្រើដល់យើងនូវអ្វីដែលយើងត្រូវការ។

8 ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំមើលជុំវិញកន្លែងនេះ ប្រសិនបើខ្ញុំទៅហៅមិត្តភក្តិខ្ញុំទាំងអស់នៅជុំវិញនេះ ខ្ញុំនឹងចំណាយពេលច្រើនបំផុត នៅពេលព្រឹកនិយាយខុសៗគ្នា។ ធ្វើឲ្យខ្ញុំមានអារម្មណ៍ល្អក្នុងការត្រលប់ទៅវិហារវិញ ដើម្បីមើលឃើញមនុស្សគ្រប់គ្នាចូលមកជួប។

9 តើនឹងយ៉ាងណាទៅ នៅពេលយើងទៅដល់ស្ថានសួគ៌ ហើយយើងជួបគ្នានៅទីនោះ គ្រាដ៏អស្ចារ្យនៃការដែលគ្មានទីបញ្ចប់ ការរួមរស់ដ៏អស់កល្បជាមួយគ្នា នៅជុំវិញបល្ល័ង្កនៃព្រះ និងពរជ័យដែលយើងទាំងអស់គ្នាស្រឡាញ់? យើង នៅទីនោះនឹងបានដូចជាទ្រង់និងនៅក្នុងរូបរបស់ទ្រង់និងជាមួយព្រះវិញ្ញាណ របស់ទ្រង់មកលើយើងដើម្បីថ្វាយបង្គំហើយបំរើទ្រង់អស់កល្បជានិច្ចមិនដែលអស់កម្លាំងឡើយ។

10 គ្រាន់តែគិតមើលថា គ្មានអ្វីដែលអ្នកអាចគិតថាអ្នកចូលចិត្តធ្វើ ប៉ុន្តែអ្វីតែ ម្តងក្នុងខណៈពេលដែលអ្នកធុញទ្រាន់ក្នុងការធ្វើវា។ ឆាលី ខ្ញុំគិតថាអ្នក ហើយនិងខ្ញុំចូលចិត្តប្រមាញ់កំប្រុកជាជាងធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត រឿងក្រៅពីនេះប៉ុន្តែអ្នកដឹង ទេអ្នកត្រូវតែព្យាយាម។

11 ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្ត—ឡើងភ្នំធ្វើដំណើរចូលទៅក្នុងភ្នំហើយគ្រាន់តែដើរ ឡើង។ ប៉ុន្តែខ្ញុំអស់កម្លាំង ជួនកាលអ្នកចង់ធ្វើអ្វីផ្សេងទៀត។

12 ហើយខ្ញុំចូលចិត្តបើកឡាន។ ជួនកាលខ្ញុំមានអារម្មណ៍អស់កម្លាំងនិងស្អុះស្អាប់ ហើយពេលខ្លះគ្មានទំនុកចិត្ត។ ខ្ញុំនឹងលោតចូលក្នុងឡានរបស់ខ្ញុំ ហើយបើកចេញហើយកាន់ចង្កូតចុះតាមផ្លូវច្រៀងថា "ខ្ញុំពិតជារីករាយណាស់ដែល ខ្ញុំអាចនិយាយថាខ្ញុំជាម្នាក់នៅក្នុង ចំណោមពួកគេ" ឬក៏អ្វីផ្សេងទៀត។ គ្រាន់តែបង្វិលកង់នោះ ហើយច្រៀង និងទន្ទ្រាំជើងរបស់ខ្ញុំទាំងស្រែកផង។ ហើយបន្ទាប់មក ខណៈពេលដែលខ្ញុំធុញទ្រាន់ហើយ ខ្ញុំត្រលប់ទៅផ្ទះវិញហើយចាប់ផ្តើមអ្វីផ្សេងទៀត។

13 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងថ្វាយបង្គំព្រះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រថ្មីនោះនឹងគ្មាន វេលាដែលអស់កំលាំងឡើយ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែ ជាព្រះពរមួយថែមហើយថែមទៀត។ ប៉ុន្តែ ពិតណាស់ យើងនឹងត្រូវផ្លាស់ប្រែ។ យើងនឹងមិនដូចជាយើងឥឡូវនេះទេ។ យើងនឹងមានភាពខុសប្លែកគ្នាគឺផ្សេងៗគ្នា ជាងយើងនៅពេលនេះ។ ដូច្នេះ យើងសប្បាយចិត្តណាស់។

14 ខ្ញុំកំពុងតែគិត។ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើខ្ញុំធ្លាប់ធ្វើឬបានដកស្រង់ពាក្យនេះឬអត់។ បងប្រុសឆាលី ជួនកាលខ្ញុំនៅរដ្ឋកេនតាគីជាមួយគាត់។ ហើយគាត់បាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ តើអ្នកគិតថានៅក្នុងគ្រាមួយពាន់ឆ្នាំ អ្នកនិងខ្ញុំ នឹងបរបាញ់កំប្រុកបានទៀតទេ?"

ខ្ញុំនិយាយថា "ខ្ញុំមិនគិតដូច្នោះទេឆាលី" ។

15 និយាយ "មែនហើយយើងចូលចិត្តវាណាស់" និយាយ "អ្នក—អ្នកគិតថាយើងនឹងបែបនោះ នៅគ្រាមួយពាន់ឆ្នាំ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទេនឹងគ្មានអ្វីដែលត្រូវសំលាប់នៅគ្រាមួយពាន់ឆ្នាំទេ។"

ហើយគាត់និយាយថា "មែនហើយយើងចូលចិត្តវា។"

16 ខ្ញុំនិយាយថា "ឆាលី ប្រសិនបើខ្ញុំអាច ពេលមួយអ្នកជាសត្វជ្រូក ហើយ បានប្រែក្លាយទៅជាអ្វីម្យ៉ាងដែលមានថ្នាក់ខ្ពស់ ឧទាហរណ៍ជាមនុស្ស? តើអ្នក នឹងចង់ត្រលប់ទៅសភាពដើមវិញ ហើយរីករាយនឹងការសប្បាយរបស់សត្វជ្រូក ដែរឬទេ?"

គាត់និយាយថា "ទេ"

17 ខ្ញុំនិយាយថា "ឃើញទេ អ្នកបានប្រសើជាងសត្វជ្រូកឥឡូវ អ្នកជាមនុស្ស អ្នកមិនចង់ក្លាយជាសត្វជ្រូកទៀតទេ។" ខ្ញុំនិយាយថា"ឥឡូវនេះគុណមើលដោយ ដប់ពាន់ ហើយនោះជាអ្វីដែលអ្នកនឹងមាននៅពេលដែលអ្នកបានផ្លាស់ប្រែពីទីនេះ ទៅអ្វីដែលអ្នកនឹងក្លាយជា។ អ្នកនឹងមិនចង់ក្លាយជាមនុស្សម្តងទៀតនោះទេ។"

18 មែនហើយ។ វានឹងមានភាពខុសគ្នា។ ខ្ញុំពិតជាមានសេចក្តីរីករាយណាស់ សម្រាប់តែគំនិតនេះ ដោយដឹងថាថ្ងៃណាមួយយើងនឹងឡើងខ្ពស់។

19 មែនហើយ ឥឡូវនេះ ប្រសិនជាបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ នៅថ្ងៃអាទិត្យខាង មុខនេះដែល...ខ្ញុំនឹងត្រូវចាកចេញទៅ ទៅវីយូមីងជាមួយនឹងមិត្តល្អឬចូលទៅក្នុង រដ្ឋអៃដាហូដោយមានមិត្តល្អរបស់ខ្ញុំបងប្រុសមីនើរ អាហ្គាន់ប្រាយស៍ បងប្រុស ក្លាយសាន់ម៉រ ជាអ្នកជំនួញគ្រីស្ទាន។

20 សប្តាហ៍ក្រោយ សប្តាហ៍បន្ទាប់ទៀត ឥឡូវនេះគឺ ទី៧ ខ្ញុំនឹងចូលនៅក្នុង —ក្នុងដាឡាស់រដ្ឋតិចសាស់ នៅសន្និបាតសម្លេងនៃការប្រោសសំរួល។ ហើយ យប់ អធិប្បាយរបស់ខ្ញុំគឺទី៧។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំត្រលប់មកវិញដើម្បីទៅ រដ្ឋអៃ ដាហូ ជាមួយបងប្រុសអាកាន់ប្រៃស៍ និងអ្នកជំនួញគ្រីស្ទាន។ ហើយប្រហែលជា មាន មួយយប់នៅមីណៃប៉ូលីសមុនពេលយើងចាកចេញ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រកប អា ហារពេលព្រឹកជាមួយអ្នកជំនួញគ្រីស្ទានម្នាក់។

21 បើជាបំណងព្រះហឫទ័យព្រះ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យក្រោយខ្ញុំចង់ត្រឡប់មក ទី នេះវិញ នៅរោងឧបោសថជាថ្មីម្តងទៀតហើយប្រសិនបើនោះជាការអនុញ្ញាត និង ជាព្រះហឫទ័យព្រះ។ ហើយខ្ញុំចង់និយាយអំពីប្រធានបទនៃ *ខ្យល់កួច នៅក្នុង ខ្យល់* បើជាព្រះហឫទ័យព្រះ។ វាហាក់ដូចជានៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំពេញមួយ សប្តាហ៍។

22 ហើយនៅព្រឹកផ្សេងទៀត ប្រហែលម៉ោងបួនព្រលឹមឡើង ខ្ញុំបាន ភ្ញាក់ឡើង ហើយខ្ញុំបានទទួលគំនិតនេះថា "ថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារី។" ហើយខ្ញុំចង់ អធិប្បាយនៅ ព្រឹកនេះ ក្នុងចំណងជើង: *ថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារី*។

23 ហើយឥឡូវនេះសម្រាប់ការអាន ចូរបើកឥឡូវនេះ ទៅកាន់ព្រះគម្ពីររបស់យើង នៅក្នុងបទគម្ពីរដំណឹងល្អអ្នកបរិសុទ្ធម៉ាថាយ នៅ ជំពូកទី ២៧។ ហើយយើង

នឹងចាប់ផ្ដើមជាមួយនឹងខ ២៧ និងអានផ្នែក ខ្លះនៃខគម្ពីរនេះ។ ដើម្បីទទួលបានប្រវត្តិសង្ខេបរបស់យើង បន្ទាប់មកយើងនឹង ចាប់ផ្ដើមតែម្ដង។ ហើយបន្ទាប់ពីការអធិប្បាយយើងនឹងមានការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។

24 ហើយ អូ ចាប់តាំងពីពេលចុងក្រោយនៅទីនេះ គ្រាន់តែត្រឡប់មកវិញ នូវលំនាំនៃព័ន្ធកិច្ចថ្មីរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមានទីបន្ទាល់ជាច្រើនបន្ទាប់ពីត្រឡប់មកវិញ។

25 នោះគឺជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវតែទាក់ទងបុគ្គលនោះ ដោយមិនគិតពីជំនឿអរូបីដែលបានបង្ហាញ។ ប៉ុន្តែ សូមមើល ការព្យាបាលផ្អែកលើជំនឿរបស់បុគ្គលនោះ។ ឥឡូវបើបុគ្គលម្នាក់មានជំនឿ…

26 ហើយពួកគេបានមើលឃើញដូចជា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ យាងទៅក្នុងចំណោមមនុស្សដោយបន្ទូលថា: "មាន*រឿងខ្លះ—រឿងខ្លះ*កើតឡើង។ ហើយថាឈ្មោះអ្នកគឺ*បែបនេះ—និង—បែបនោះ*។ ហើយអ្នកមកពីកន្លែង*មួយ*។ ហើយ*រឿងខ្លះ*ណាមួយដែលអ្នកបានបានធ្វើ។ ហើយវានឹងមាន*វិធីនេះ*។" ហើយមើលទាំងអស់វាកើតឡើងតាមរបៀបនោះ!

27 ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយបុគ្គលម្នាក់ៗ ដែលអង្គុយនៅទីនោះគួរតែក្រឡេកមើលហើយនិយាយថា "នោះច្បាស់ជាព្រះ។ ខ្ញុំទទួលយកការព្យាបាលរបស់ខ្ញុំ។"

28 ប៉ុន្តែ ជំនួសឲ្យការនោះ បុគ្គលម្នាក់បាននិយាយថា "ដាក់ដៃលើខ្ញុំហើយអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំដូច្នេះខ្ញុំនឹងត្រូវបានព្យាបាល។" ប៉ុន្តែនោះជាវិធីដែលយើងត្រូវបានបង្រៀននៅទីនេះ នៅអាមេរិចនេះ ហើយដូច្នេះដើម្បីឲ្យបានជឿ។ ហើយនោះហើយជាបទគម្ពីរ។

29 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះយើងរកឃើញ នៅក្នុងអាហ្វ្រិកនិងកន្លែងផ្សេងទៀត បានអនុញ្ញាតឲ្យអ្វីមួយដូចគ្នានោះកើតឡើង អ្នកស្ដាប់ទាំងអស់ក្រោកឈរឡើងនៅពេលតែមួយ ទទួលយកការព្យាបាលរបស់ពួកគេ ដោយសារតែពួកគេមិនត្រូវបានបង្រៀនអ្វីសោះ។ ឃើញទេ? ពួកគេមិនបានទទួលការបង្រៀនពីការព្យាបាលទេ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេឃើញនិងបានដឹងថាមានព្រះដែលមានព្រះជន្មរស់។ "ហើយបើសិនជាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅ ទ្រង់—ទ្រង់គឺខ្ពស់បំផុតហើយទ្រង់—ទ្រង់បានប្រោសឲ្យជា។" នោះហើយ ដោយសារតែមូលដ្ឋាននេះ គឺមានរួចទៅហើយ គ្រឹះដែលថាទ្រង់គឺជាអ្នកប្រោសឲ្យជា ហើយប្រោសមនុស្ស។

បន្ទាប់មកនៅពេលដែលពួកគេឃើញវត្តមានរបស់ទ្រង់ធ្វើការ តាមរយៈពួកជំនុំរបស់ទ្រង់នោះពួកគេនិយាយថា "នោះនឹងគឺស្រេចហើយ។ នោះជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ។"

30 ប៉ុន្តែយើងត្រូវបានបង្រៀន "ដាក់ដៃលើអ្នកជម្ងឺ" ហើយរឿងស្រដៀងគ្នានោះ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលវាមិនដំណើរការល្អនៅអាមេរិក។

31 ឥឡូវនេះ សូមចងចាំ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យក្រោយនេះ បើព្រះសព្វព្រះទ័យ បងប្រុសនេវីលនឹងប្រកាសវា ជាការពិត។ ហើយ...ខ្យល់កួច...*នៅក្នុងខ្យល់*។

32 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានផ្តល់ឲ្យអ្នកនូវពេលតិចតួចដើម្បីត្រឡប់ទៅក្នុងបទគម្ពីរ របស់អ្នក។ ទៅម៉ាថាយ ២៧។ ចូរចាប់ផ្តើមអាននៅ២—៦២៧ នៃដំណឹងល្អ របស់ម៉ាថាយ។ ឥឡូវនេះសូមស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់នឹងការអាន។

នោះពួកទាហានរបស់លោកចៅហ្វាយ គេក៏នាំព្រះយេស៊ូវទៅក្នុងសាលា រួចប្រមូលក្រុមទាហានទាំងអស់មកទាស់នឹងទ្រង់។

គេដោះព្រះពស្ត្រទ្រង់ចេញ ហើយយកអាវក្រហមមកបំពាក់វិញ។

ក៏ក្រងភួងបន្លាបំពាក់លើព្រះសិរទ្រង់ ហើយយកដើមត្រែងដាក់នៅព្រះហស្តស្តាំ...រួចគេលុតជង្គង់នៅចំពោះទ្រង់ ទាំងពោលចំអកថាថ្វាយបង្គំស្តេចសាសន៍យូដា!

គេស្តោះដាក់ទ្រង់ ក៏យកដើមត្រែងនោះវាយព្រះសិរផង

...កាលគេបានចំអកមើលងាយទ្រង់ស្រេចហើយ ក៏ដោះអាវនោះចេញ ហើយបំពាក់ព្រះពស្ត្រទ្រង់ទៅវិញ រួចនាំចេញទៅឆ្កាង។

កាលបានចេញទៅហើយ នោះគេប្រទះឃើញមនុស្សស្រុកគីរេនម្នាក់ឈ្មោះស៊ីម៉ូន ក៏ចាប់បង្ខំឲ្យលីឈើឆ្កាងទ្រង់ទៅ

លុះបានដល់កន្លែងហៅថា គាល់កូថា ដែលស្រាយថាភ្នំលលាដ៏ក្បាល

នោះគេយកទឹកខ្មេះលាយនឹងប្រមាត់ថ្វាយទ្រង់សោយ តែកាលទ្រង់បានភ្លក់មើល នោះទ្រង់មិនព្រមសោយទេ

គ្រាបានឆ្កាងទ្រង់ហើយ នោះគេធ្វើឆ្នោតចាប់ចែកព្រះពស្ត្រទ្រង់ ដើម្បីឲ្យបានសំរេចតាមសេចក្ដីទំនាយ ដែលហោរាបានទាយទុកមកថា គេបានយកអាវខ្ញុំចែកគ្នា ហើយបានធ្វើឆ្នោតចាប់យកអាវធំខ្ញុំ។

...គេអង្គុយចាំយាមទ្រង់នៅទីនោះ

ក៏បិទប្រកាសដែលកាត់ទោសទ្រង់ ដាក់ពីលើព្រះសិរថា នេះឈ្មោះយេស៊ូវ ជាស្ដេចសាសន៍យូដា

នៅវេលានោះ ក៏ឆ្កាងចោរ២នាក់ជាមួយនឹងទ្រង់ដែរ ១ខាងស្ដាំ ហើយ១ខាងឆ្វេង។

ឯមនុស្ស—ដែលដើរដើរតាមទីនោះគេជេរប្រមាថដល់ទ្រង់ ទាំងគ្រវីក្បាល ហើយនិយាយថា ឯងដែលបំផ្លាញព្រះវិហារ ហើយសង់ឡើងវិញក្នុងរវាង៣ថ្ងៃអើយ ចូរជួយសង្គ្រោះខ្លួនចុះ បើឯងជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន នោះឲ្យចុះពីឈើឆ្កាងមក

ឯពួកសង្គ្រាជ ព្រមទាំងពួកអាចារ្យ និងពួកចាស់ទុំ គេក៏ចំអកឲ្យទ្រង់បែបដូច្នោះដែរ ដោយថា

វាជួយសង្គ្រោះមនុស្សឯទៀតបាន តែមិនអាចនឹងជួយសង្គ្រោះដល់ខ្លួនវាបានទេ បើសិនណាវាជាស្ដេចសាសន៍អ៊ីស្រាអែលមែន ចូរឲ្យវាចុះពីឈើឆ្កាងមក នោះយើងនឹងជឿដល់វា

វាបានទុកចិត្តនឹងព្រះ ដូច្នេះ បើព្រះសព្វព្រះហឫទ័យនឹងវា សូមទ្រង់ជួយដោះវាឥឡូវចុះ! ដ្បិតវាបានថា ខ្ញុំជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ហើយចោរ២នាក់ ដែលត្រូវឆ្កាងជាមួយនឹងទ្រង់ គេក៏ស្ដីឲ្យទ្រង់ដូច្នោះដែរ។

តាំងពីថ្ងៃត្រង់ ដរាបដល់ម៉ោង៣រសៀល នោះមានងងឹតដាប គ្របពេញលើផែនដី

ប្រហែលជាម៉ោង៣ នោះព្រះយេស៊ូវទ្រង់បន្លឺឡើងជាសំឡេងខ្លាំងថា អេលីៗល៉ាម៉ាសាបាច់ថានី គឺស្រាយថា ឱព្រះអង្គៗនៃទូលបង្គំអើយ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់ចោលទូលបង្គំ

មានអ្នកខ្លះដែលឈរនៅទីនោះ កាលគេបានឮ នោះក៏និយាយថា វាស្រែកហៅរកលោកអេលីយ៉ាហើយ

ស្រាប់តែមានម្នាក់...រត់ទៅយកសារ៉ាយរំហួត ជ្រលក់ទឹកខ្មេះជោក ដាក់នឹងចុងដើមត្រែង ហុចទៅថ្វាយទ្រង់សោយ

តែអ្នកឯទៀតនិយាយថា ឈប់សិន ចាំមើល លោកអេលីយ៉ាមក ជួយសង្គ្រោះវា។

កាលព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បានស្រែកជាខ្លាំងម្តងទៀត នោះទ្រង់ប្រគល់ វិញ្ញាណទ្រង់ទៅវិញ

គ្រានោះ វាំងននក្នុងព្រះវិហារក៏រហែកជា២ភាគ ចាប់តាំងពីលើចុះទៅ ដល់ក្រោម ក៏មានកក្រើកដី ហើយថ្មប្រេះដាច់ពីគ្នា

...អស់ទាំងផ្នូរខ្មោចក៏របើកឡើង ឯខ្មោចពួកអ្នកបរិសុទ្ធ ដែល ដេកលក់ទៅហើយ បានរស់ឡើងវិញជាច្រើន ទាំងចេញពីផ្នូរក្នុង ពេលក្រោយដែលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ

ហើយចូលទៅក្នុងទីក្រុងបរិសុទ្ធ លេចមកឲ្យមនុស្សជាច្រើនឃើញ ដែរ

ឯមេទ័ព និងពួកអ្នកដែលចាំយាមព្រះយេស៊ូវជាមួយគ្នា កាល បានឃើញកក្រើកដី និងការទាំងប៉ុន្មាន ដែលកើតមកដូច្នោះ នោះក៏ ភ័យញ័រជាខ្លាំង គាត់និយាយថា នេះពិតជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមែន

33 សូមយើងបានឱនក្បាលចុះបន្តិចសំរាប់ការអធិស្ឋាន។

34 ព្រះអម្ចាស់អើយទូលបង្គំយើងខ្ញុំដឹងថាទ្រង់ជាព្រះ។ ហើយវា...បន្ទាប់ពី អានរឿងនេះ នៃព្រះបន្ទូលដ៏ពិសិដ្ឋនិងបរិសុទ្ធយើងនៅតែអាច មើល ឃើញថា ធម្មជាតិរបស់ទ្រង់មិនបានផ្លាស់ប្តូរ។ ទ្រង់គឺជាព្រះជានិច្ច។ ហើយ វាហាក់ដូចជា ព្រះយេស៊ូវមិនមានជំនួយណាមួយ ដែលទ្រង់ត្រូវបានគេចាប់យក ដោយដៃ មនុស្សអាក្រក់ ត្រូវបានកាប់ជាបំណែកហើយស្តោះទឹកមាត់ដាក់លើ ហើយចំអក ហើយព្យួរនៅលើឈើឆ្កាង។ ខ្ចាយលោហិតដល់សុគត់។ ហើយហាក់ ដូចជា គ្មានជំនួយអ្វីទាល់តែសោះ រហូតដល់សូម្បីតែទ្រង់បានយំដោយអង្គទ្រង់ថា "ឱ ព្រះវរបិតានៃទូលបង្គំអើយ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់លះចោលទូលបង្គំ?"

35 ប៉ុន្តែ ទ្រង់ធ្វើនៅខណៈពេលដែលគ្មានអ្នកផ្សេងទៀតអាចធ្វើបាន។ ពួកយើង គឺបានផ្តល់មកដើម្បីឲ្យស្គាល់ព្រះអម្ចាស់ថា ប្រសិនបើយើងមានទន្លេណាមួយ

ដែលយើងមិនអាចឆ្លងកាត់បានប្រសិនបើយើងមានភ្នំណាដែលយើងមិនអាចឆ្លងកាត់បាន ព្រះទ្រង់មានជំនាញធ្វើអ្វីដែលអ្នកផ្សេងមិនអាចធ្វើបាន។

36 ទ្រង់គឺជាអ្នកឯកទេសម្នាក់ នៅកន្លែងធ្វើការ ព្រោះទ្រង់ជ្រាបថ្ងៃនៅកាល់វ៉ារី នោះ។ ទ្រង់ជាព្រះជាម្ចាស់ដែលជាព្រះដែលគ្មានទីបញ្ចប់ជ្រាបថាវេលានេះនឹងត្រូវតែមក។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាបានសម្រេច បន្ទាប់មកទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់គឺជាព្រះ។ ទ្រង់បង្ហាញថាអ្នកណាជាចៅហ្វាយ។ ទ្រង់បានដាស់ផែនដី និងពួកបរិសុទ្ធដែលបានដេកលក់នៅក្នុងដីចេញមក។ ទ្រង់ដាក់ពណ៌ខ្មៅដល់ព្រះអាទិត្យនៅពេលយប់ដោយភាពងងឹតនៃយប់ បង្ហាញថាទ្រង់គឺជាព្រះ។ ប៉ុន្តែទ្រង់ហាក់ដូចជាស្ងាត់យ៉ាងយូរ។

37 សូមឲ្យយើងទាញសេចក្តីសន្និដ្ឋាននេះថា ដរាបណាយើងនៅដើរក្នុងព្រះវិញ្ញាណដែលដឹកនាំដោយព្រះហស្តរបស់ព្រះជាម្ចាស់ មិនថាមានអ្វីហាក់បីដូចជាខុស ប៉ុន្តែយើងកំពុងប្រឈមមុខនឹងកាល់វ៉ារី។ ព្រះនឹងមានបន្ទូលក្នុងវេលាដ៏ជាក់លាក់ ក្នុងពេលដ៏ស័ក្តសម។

38 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតាអើយ យើងនឹងទូលសូមការលើកលែងទោសពីអំពើបាបរបស់យើងនិងរាល់កំហុស។ យើងនឹងសុំព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ដឹកនាំយើង។ ដឹកនាំយើងដូចជាសត្វព្រាបបានដឹកនាំកូនចៀម។ ចូរយើងស្តាប់បង្គាប់អ្វីៗដែលអាចកើតមានដល់យើងដោយដឹងថា ព្រះធ្វើការគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់បានយ៉ាងល្អ ហើយដឹងថាវានឹងមិនអីទេ។

39 សូមនៅជាមួយយើងនៅថ្ងៃនេះក្នុងកម្មវិធីនេះ។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងជួយសង្គ្រោះមនុស្សនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌដើម្បីបានសង្គ្រោះហើយកំពុងស្វែងរកការសង្គ្រោះ។ បំពេញពួកគេជាមួយនឹងជីវិតដ៏អស់កល្បជានិច្ច ដែលកំពុងស្វែងរកបែបនោះ។ យើងអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងប្រោសអ្នកទាំងនោះឲ្យសះស្បើយ ពីការឈឺនិងរងទុក្ខដែលបានមករកការប្រោសឲ្យជា។ ហើយយើងនឹងសូមសរសើរតម្កើងទ្រង់។ យើងសុំវានៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ គឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។ ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

40 ឥឡូវនេះនៅក្នុងការអធិប្បាយនៅព្រឹកនេះ យើងចង់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់អ្នក ទៅអត្ថបទដែលខ្ញុំបានជ្រើសរើសដើម្បីនិយាយៈ ថ្ងៃនោះនៅ កាល់វ៉ារី។

41 វាហាក់ដូចជាខុសរដូវកាលបន្តិច។ នេះគួរតែនៅថ្ងៃសុក្រល្អជាង។ កាល់វ៉ារីគួរ តែត្រូវបានគេចងចាំជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ ហើយយើងបានឮច្រើនអំពីវាអានច្រើនអំពី វា។ គ្រូគង្វាលបានអធិប្បាយវាចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលា។ អ្នកចម្រៀងបានច្រៀងពីវាតាមរយៈអាយុ។ ពួកហោរាបានទាយពីវាអស់រយៈពេលបួនពាន់ឆ្នាំមុនពេលវាកើតឡើង។ ហើយពួកហោរានៅថ្ងៃនេះចង្អុលទៅពេលដែលវាបានកើតឡើង។ វាដូចជាជាថ្ងៃដ៏សំខាន់មួយ! ជាថ្ងៃដែលសំខាន់លើសជាងថ្ងៃទាំងអស់ ថាព្រះបានអនុញ្ញាតឲ្យថ្ងៃរះនៅលើផែនដី។

42 ហើយបើសិនជាវាសំខាន់ណាស់ដល់ពូជមនុស្សគឺកាល់វ៉ារីខ្ញុំគិតថាវាល្អសម្រាប់យើង ដើម្បីវិលត្រឡប់ទៅវិញហើយពិនិត្យមើលថាតើវាមានន័យអ្វីសម្រាប់យើង។ សម្រាប់ខ្ញុំប្រាកដណាស់នៅម៉ោងចុងក្រោយនេះ ដែលយើងកំពុងរស់នៅ យើង កំពុងតែស្វែងរកនូវសារៈសំខាន់ទាំងអស់របស់ព្រះដែលយើងអាចដឹង។ ហើយអ្វី ទាំងអស់ដែលយើងអាចរកឃើញ យើងនៅទីនេះដើម្បីរៀនពីវាដើម្បីមើលថាតើអ្វី សំរាប់យើងនិងអ្វីដែលព្រះបានធ្វើសំរាប់យើង។ ហើយមើលឃើញនូវអ្វីដែលទ្រង់ បានសន្យាថានឹងធ្វើសំរាប់យើង។ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងមកព្រះវិហារ។ នោះ ហើយជាមូលហេតុដែលគ្រូគង្វាលអធិប្បាយហើយនោះជាមូលហេតុដែលគាត់សិក្សាហើយរំពឹងគិតនៅក្នុងព្រះគម្ពីរហើយស្វែងរកការបើកសម្តែងគឺដោយសារគាត់ជាអ្នកបំរើសាធារណៈចំពោះរាស្ត្ររបស់ព្រះ។ ហើយគាត់កំពុងព្យាយាមស្វែងរក អ្វីមួយដែលថាព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់នឹងមានបន្ទូលទៅកាន់រាស្ត្ររបស់ទ្រង់ គឺជាអ្វីមួយ នឹងជួយពួកគេ។ ប្រហែលជាវាអាចជាការថ្កោលទោសពួកគេនៅក្នុងអំពើបាប របស់ពួកគេ ប៉ុន្តែនឹងជាជំនួយដើម្បីលើកពួកគេឡើង ដើម្បីពួកគេអាចលះបង់អំពើ បាបរបស់ពួកគេហើយបន្ទាប់មកលើកឡើងដើម្បីបម្រើព្រះអម្ចាស់។ ហើយអ្នកដឹក នាំគួរតែស្វែងរករឿងទាំងនេះ។

43 ហើយថ្ងៃនេះ គឺជាថ្ងៃដ៏សំខាន់ណាស់ ជាថ្ងៃមួយដែលពិសេសជាងថ្ងៃដទៃ ចូរយើងសម្លឹងមើលរឿងខុសគ្នា បីយ៉ាងនៃថ្ងៃនោះដែលមានន័យសំរាប់យើង។ យើងអាចធ្វើបានរាប់រយនាក់។ ប៉ុន្តែ នៅព្រឹកនេះខ្ញុំទើបតែជ្រើសរើសយកភាព ខុសគ្នាបី យ៉ាងសំខាន់ៗ ដែលយើងចង់មើលនៅកាល់វ៉ារីសម្រាប់ពេលពីរបីនាទី ថាវាមានន័យយ៉ាងម៉េចសម្រាប់យើង។ ហើយខ្ញុំអធិស្ឋានថានឹងដាក់ទោស មនុស្សមានបាបទាំងអស់ដែលមានវត្តមាននៅ។ វានឹងធ្វើពួកបរិសុទ្ធទាំងអស់ លុតជង្គង់

របស់ពួកគេ។ ដែលនឹងធ្វើឲ្យមនុស្សដែលឃើទាំងអស់ លើកឡើងនូវ សេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ទៅឯព្រះ ហើយដើរចេញទៅបានជា។ មនុស្សមានបាប ទាំងអស់បានសង្គ្រោះ គ្រប់ជនខិលខូចត្រឡប់មកវិញហើយអាម៉ាស់មុខ។ និង ពួកបរិសុទ្ធគ្រប់រូបអរសប្បាយហើយចាប់យកក្តីសង្ឃឹមថ្មី។

44 រឿងមួយដ៏សំខាន់ដែលកាល់វ៉ារីមានន័យសំរាប់យើងនិងលោកិយនេះគឺ វាបានដោះស្រាយសំណួរបាប ម្តងសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។ មនុស្សត្រូវបានគេរកឃើញកំហុសនៃអំពើបាប។ ហើយអំពើបាបគឺជាការពិន័យដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាចបង់បានទេ។ ការពិន័យដែលសំខាន់រហូតដល់គ្មាននរណាម្នាក់ដែលអាចបង់ការពិន័យនោះទេ។ ខ្ញុំជឿប្រាកដ ថាព្រះបានតែងតាំងវាតាមវិធីនោះ ថាការពិន័យនោះគឺធំសម្បើមណាស់ ដែលគ្មាននរណាម្នាក់អាចបង់វា ដូច្នេះទ្រង់ អាចធ្វើវាបានដោយអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ ឥឡូវនេះការពិន័យនៃអំពើបាបគឺជា សេចក្តីស្លាប់។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាបានកើតមកក្នុងអំពើបាបដែលទុច្ចរិត នៅក្នុង ភាពអាម៉ាស់ទៅកាន់លោកិយនិយាយកុហក។ ដូច្នេះគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុង ចំណោមយើងសក្តិសម ឬពួកគេមិនអាចរកឃើញនរណាម្នាក់នៅលើផែនដីដែល សក្តិសមទេ។

45 ហើយអំពើបាបមិនបានចាប់ផ្តើមនៅលើផែនដី។ អំពើបាបបានចាប់ផ្តើមនៅ ស្ថានសួគ៌។ លូស៊ី-...បាន...លូស៊ីហ្វឺ អារក្ស ជាសត្វដែលបានកាត់ទោសសំរាប់ការមិនស្តាប់បង្គាប់របស់វា មុនពេលដែលវា វាយប្រហារផែនដី។ អំពើបាបបានចាប់ផ្តើមនៅស្ថានសួគ៌ដែលជាកន្លែងដែលព្រះបានដាក់ពួកទេវតា ដូច្នេះនៅលើមូលដ្ឋានដូចគ្នាដែលទ្រង់បានដាក់ឲ្យមនុស្សគឺដឹងខុសត្រូវ ដើមឈើដឹងខុសត្រូវនិងដើមឈើនៃជីវិត ហើយដើមឈើដឹងខុសត្រូវដែលជាកន្លែងដែលមនុស្ស អាចយកជម្រើសរបស់គាត់។ ហើយនៅពេលដែលលូស៊ីហ្វឺរត្រូវបានផ្តល់ការ ជ្រើសរើសដ៏សំខាន់នោះ វាចង់បានអ្វីមួយដែលល្អជាងព្រះ។ នោះបានចាប់ផ្តើម មានបញ្ហា។

46 ហើយមានតម្រូវការមួយសម្រាប់អំពើបាប ។ តម្រូវការគឺការស្លាប់។ ការស្លាប់គឺជាការពិន័យ។ ហើយនោះគឺ យើងអាចចូលទៅក្នុងពត៌មានលំអិតពីការនេះពីព្រោះខ្ញុំមិនជឿការនេះ តែមានការស្លាប់មួយ។ មានជីវិតតែមួយ។ ហើយខ្ញុំជឿថាមនុស្សម្នាក់ដែលមានជីវិតអស់កល្បមិនអាចស្លាប់ទេ។ ហើយខ្ញុំជឿថាមានការបំផ្លាញទាំងស្រុងនៃព្រលឹងអំពើបាប ដ្បិតព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ព្រលឹងដែល

ធ្វើបាបនឹងត្រូវស្លាប់ជាមិនខាន" ។ មិនមែនមនុស្សទេ តែ "ព្រលឹងដែលធ្វើបាប" ។ ដូច្នេះ អារក្សសាតាំងប្រាកដជាត្រូវស្លាប់ជាមិនខាន នឹងត្រូវបំផ្លាញទាំងស្រុង។ ខ្ញុំមិនយល់ស្របជាមួយអ្នកដែលនិយាយជាសកលដែលនិយាយថាសាតាំង នឹងត្រូវបានសង្គ្រោះ! គាត់បានធ្វើបាបហើយគាត់គឺជាអ្នកបង្កើតអំពើបាប។ និង ព្រលឹងរបស់គាត់បានធ្វើបាប។ ហើយគាត់គឺជាវិញ្ញាណ។ វិញ្ញាណនោះនឹង ត្រូវកំទេចចោលទាំងស្រុងសូមកុំឲ្យមានអ្វីដែលនៅសេសសល់ឡើយ។

47 ហើយនៅពេលដែលអំពើបាបបានវាយផែនដី ត្រឡប់មកវិញនៅកាលដើមដំបូង គឺដូចជាក្រដាសមួយនៃភាពងងឹតធ្លាក់ចុះពីស្ថានសួគ៌ វាបានបំផ្លាញផែនដីទាំងស្រុង។ វាបានធ្លាក់ទៅលើគ្រប់របស់នៅផែនដី និងការទាំងអស់ដែលព្រះបានបង្កើតធ្លាក់ជាទាសករ។ មនុស្សស្ថិតនៅក្រោមទាសភាពនៃជំងឺ ការឈឺចាប់ និងរងទុក្ខវេទនា។ ធម្មជាតិទាំងអស់បានធ្លាក់ចុះជាមួយវា។ បាបគឺជាថ្នាំស្ពឹក ដែលពិការផែនដី។ ហើយបន្ទាប់មកយើងត្រូវបានកំណត់នៅទីនេះ អស់សង្ឃឹម ដោយព្រោះតែសត្វទាំងអស់នៅលើផែនដីគឺស្ថិតនៅក្រោមវា។ ហើយមនុស្សគ្រប់ គ្នាដែលកើតនៅលើផែនដីនេះគឺជាកម្មសិទ្ធរបស់វា។

48 ដូច្នេះ វាត្រូវតែមកពីកន្លែងខ្លះដែលគ្មានអំពើបាប។ វាមិនអាចមកពីផែន ដីទេ។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើងមិនអាចលោះអ្នកដទៃបានទេ។ វាត្រូវតែពីកន្លែងផ្សេង។

49 ដូច្នេះហើយ នៅពេលដែលបុរសម្នាក់បានដឹងថាគាត់ត្រូវបានបែកចេញពីព្រះ ជាម្ចាស់របស់គាត់ ទ្រង់បានក្លាយជាអ្នកត្រាច់ចរ។ ពួកគេស្រក់ទឹកភ្នែក។ ពួកគេ បានស្រែកយំ។ ពួកគេខំប្រឹងធ្វើការ។ ពួកគេដើរវង្វេងតាមរយៈភ្នំនិងតាមវាលខ្សាច់ស្វែងរកទីក្រុងមួយដែលអ្នកសង់ទីក្រុងនោះគឺជាព្រះ។ ដ្បិត គាត់បានដឹងថា បើគាត់បានត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ គាត់អាចនិយាយជាមួយទ្រង់។ ប៉ុន្តែមិនមានផ្លូវត្រឡប់មកវិញទេ។ គាត់បានបាត់បង់។ គាត់គ្មានវិធី ណាទេដើម្បីបង្វែរ ដូច្នេះគាត់គ្រាន់តែវង្វេងចេញដោយព្យាយាម រកកន្លែងណា ដែលគាត់អាចរកផ្លូវត្រឡប់ទៅកន្លែងនោះវិញ។ ពេលខ្លះអ្វីមួយនៅខាងក្នុងរបស់ គាត់ប្រាប់គាត់ថា គាត់បានមកពី—ពីទីកន្លែងដែលល្អឥតខ្ចោះ។ មិនមែនមនុស្ស ម្នាក់នៅទីនេះ ក្នុងមហាជននេះ ដែលយើងអាចមើលឃើញនៅព្រឹកនេះទេ ឬនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនៃកាសែតម៉ាញេទិច ដែលជាកន្លែងដែលនៅជុំវិញពិភពលោកគ្មាន

នរណាម្នាក់នៅទីនេះឬកន្លែងណាណាឡើយ ប៉ុន្តែអ្វីដែលស្វែងរកភាពឥតខ្ចោះនោះ។

50 អ្នកបានបង់ប្រាក់សំរាប់វិក័យប័ត្ររបស់អ្នក អ្នកគិតថា "នោះស្រេចហើយ។" នៅពេលដែលអ្នកទទួលបានវិក័យប័ត្របង់ប្រាក់ បន្ទាប់មកមាននរណា ម្នាក់ឈឺនៅក្នុងគ្រួសាររបស់អ្នក។ នៅពេលដែលជំងឺបានសះស្បើយ បន្ទាប់ មកអ្នកទទួលបានវិក័យបត្របន្ថែមដើម្បីបង់។ រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង គឺសក់របស់ អ្នកកំពុងប្រែទៅជាពណ៌ប្រផេះ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកចង់ត្រឡប់ទៅវ័យក្មេងវិញ។ នោះជារឿងដែលមានជាបន្តបន្ទាប់ ឥតឈប់ឈរ ដោយសារតែរលកនៃអំពើ បាបនោះ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ពីព្រោះអ្នកស្វែងរកការនេះ វាបានបង្ហាញថា មានភាពល្អឥតខ្ចោះនៅកន្លែងណាមួយ។ នៅកន្លែងណាមួយមានអ្វីមួយ។

51 នោះគឺជាហេតុផល ជាច្រើនដងនៅសព្វថ្ងៃនេះ ដែលមនុស្សមានបាបនៅតែវង្វេង។ ក្មេងស្រីដ៏ស្រស់ស្អាតម្នាក់នឹងកាត់សក់របស់នាងតាមម៉ូតពេញនិយមផាត់មុខរបស់នាង ដើម្បីធ្វើឲ្យនាងមើលទៅស្អាត ស្លៀកសម្លៀកបំពាក់បង្ហាញពីទម្រង់របស់នាង។ ដោយសារតែវាជារឿងតែមួយគត់ដែលនាងអាចរកឃើញរក កន្លែងណាមួយដើម្បីព្យាយាម រកអ្វីមួយដើម្បីត្រលប់ទៅនាងវិញ នៅពេលដែល នាងអាចបណ្តាលឲ្យបុរសដើម្បីបន្លឺសម្លេងដាក់នាង បោយដៃរកនាងចែចង់ជា មួយនាង។ យុវជនក៏ធ្វើដូចគ្នានឹងស្ត្រីដែរ គឺព្យាយាមធ្វើឲ្យខ្លួនឯងទាក់ទាញនាង។ អ្នកជិតខាងនឹងសាងសង់ផ្ទះមួយហើយជួសជុលវាតាមរបៀបណាមួយ។ ដោយ សារតែវាមើលទៅល្អប្រសើរជាងកន្លែងរបស់អ្នកជិតខាងដ៏ទៃ។ គ្រប់ពេលវេលា យើងកំពុងស្វែងរកអ្វីមួយហើយអ្វីមួយនៅតែបន្តទៅលើបន្តិចឡើង។ យុវតី ក្មេងៗនឹងស្វែងរកយុវតីក្មេងៗម្នាក់ទៀត ដែលមានប្រជាប្រិយ ជាងនាង។ អ្នក ជិតខាងនឹងស្វែងរកផ្ទះមួយដែលមើលទៅល្អជាងរបស់គាត់។ ស្ត្រីនឹងស្វែងរកស្ត្រី ម្នាក់ទៀតដែលស្លៀកពាក់តាមរបៀបណាមួយមើលទៅល្អជាងនាង។

52 វាជាអ្វីមួយនៅក្នុងពួកយើងដែលកំពុងតែស្វែងរកអ្វីមួយ ហើយវាបង្ហាញថាយើងបានបាត់បង់។ យើងចង់រកអ្វីមួយដែលនឹងបំពេញចិត្តរបស់យើង ដែលនឹង បំពេញចំនុចនៃភាពអត់ឃ្លាននោះ ប៉ុន្តែហាក់ដូចជាយើងមិនអាចស្វែងរកវាបានទេ។ មនុស្សបានព្យាយាមតាមរកវាគ្រប់វ័យ។ ពួកគេបានហូរទឹកភ្នែកពោះ

វា។ ពួកគេបានយំស្រែក។ ពួកគេបានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេដឹង ពីរបៀបធ្វើ ប៉ុន្តែពួកគេនៅតែមិនអាចរកឃើញវា ពួកគេវង្វេងតាមលោកិយ។

53 នៅទីបំផុត ថ្ងៃមួយគឺជាថ្ងៃនៃកាល់វ៉ារី មានម្នាក់បានមកចុះពីសិរីល្អ។ មួយ អង្គតាមរយៈព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ដែលមកពីសិរី រុង រឿង ហើយកាល់វ៉ារីត្រូវបានបង្កើតឡើង។ នោះគឺជាថ្ងៃប្រោសលោះសំណួរ នៃ អំពើបាបត្រូវបានដោះស្រាយជារៀងរហូត។ ហើយវាបានបើកឲ្យយើងដឹងពី ការ ដែលយើងកំពុងស្រេកឃ្លាន។ វានាំមកនូវកន្លែងពេញចិត្តមួយ។ គ្មាននរណា ម្នាក់ដែលមិនធ្លាប់ទៅកាល់វ៉ារីទេ។ និងបានឃើញថាវាជាវិធីដូចគ្នានេះ។ អ្វីគ្រប់ យ៉ាងដែលគាត់ចង់បានឬប្រាថ្នាចង់បានត្រូវបានជួប នៅពេលដែលគាត់បានទៅ ដល់កន្លែងនោះ។

54 វាគឺជាថ្ងៃដ៏សំខាន់មួយហើយជារឿងសំខាន់មួយដែលធ្វើឲ្យរញ្ជួយ ពិភពលោកវាបានធ្វើឲ្យពិភពលោករង្គើដូចដែលវាមិនដែលរង្គោះរង្គើពីមុន ទេ។ នៅពេលព្រះ យេស៊ូវបានសុគតនៅភ្នំកាល់វ៉ារី ហើយបានសងសំនួរ អំពើបាប ហើយលោកិយ ដែលមានបាបដ៏ងងឹតនេះ។ ព្រះអាទិត្យបានលិចនៅ ពាក់កណ្តាលថ្ងៃ វាមាន អារម្មណ៍ភ័យខ្លាច។ ថ្មក៏រញ្ជួយហើយភ្នំក៏ដួលចុះ មនុស្ស ស្លាប់ជាសាកសពបាន ផ្ទុះចេញពីផ្នូរ។

55 តើវាបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ចុះនៅកាល់វ៉ារី។ ទ្រង់បានឲ្យសត្វ ហៅថាសាតាំងនោះរងរបួសជារៀងរហូត។ ឥឡូវនេះវាមានភាពសាហាវជាងមុន ចាប់តាំងពីពេលនោះមក ពីព្រោះទ្រង់បាននាំពន្លឺដល់មនុស្ស។ ហើយនរណាម្នាក់ ដែលស្គាល់ថាសត្វរងរបួសគឺជាអំពើដ៏សាហាវបំផុតរបស់វា វាយខ្នងរបស់វាឲ្យ បែកបាក់។ ឥឡូវនេះ សាតាំងបានចេញមកនៅកាល់វ៉ារី។ លោកិយបានលាត ត្រ ដាង។

56 តម្លៃដ៏អស្ចារ្យបំផុតត្រូវបានបង់ហើយ ជាតែមួយគត់ដែលបានប្រោសលោះ នៅកាល់វ៉ារី។ នោះហើយជាកន្លែងដែលតម្លៃដ៏អស្ចារ្យប្រោសលោះ។ នោះហើយ ជារឿងមួយ។ ព្រះបានតម្រូវវាមក។ គ្មាននរណាម្នាក់សក្តិសមទេ។ គ្មាននរណា ម្នាក់អាចធ្វើបានឡើយ។ គ្មានមនុស្សណាអាចធ្វើវាបានទេ។ ហើយព្រះបានយាង មកអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ដោយយកកំណើតជាមនុស្សហើយរស់នៅជាជីវិតមនុស្សក្រោម សេចក្តីប៉ងប្រាថ្នារបស់មនុស្សត្រូវបានគេឆ្កាងនៅកាល់វ៉ារី។ ហើយនៅទីនោះ នៅ

ពេលដែលសាតាំងគិតថា ទ្រង់ធ្វើមិនបាន ទ្រង់នឹងមិនអាចឆ្លងកាត់វាបានទេ ទ្រង់បានឆ្លងកាត់ហ្គេតសេម៉ានីនិងរាល់ការល្បួងគ្រប់យ៉ាងដែលមនុស្សមិនធ្លាប់ជួប។ ទ្រង់បានឆ្លងកាត់វាដូចជាមនុស្សគ្រប់គ្នាប៉ុន្តែទ្រង់បានបង់ថ្លៃលោះ។

57 ហើយនោះ ជាអ្វីដែលបកភាពងងឹតចេញពីផែនដី។ គឺដូចជាថ្នាំស្ពឹក សម្រាប់ការវះកាត់។ នៅពេលវេជ្ជបណ្ឌិតផ្តល់ឲ្យមនុស្សនូវការចាក់ថ្នាំស្ពឹក គាត់ ដំបូងច្របាត់រួចទើបចាក់។ ហើយនៅពេលដែលព្រះប្រទាន—ប្រទានការវះកាត់ ដល់ក្រុមជំនុំ នោះលោកិយបានទទួលការចាក់ថ្នាំស្ពឹក ធម្មជាតិមានការគ្មួក ច្របាច់។ គ្មានអីឆ្ងល់! ព្រះនៅក្នុងសាច់ឈាមជាមនុស្ស ត្រូវបានសុគត់។ វាជាម៉ោងដែលលោកិយបានរកមើលតែពួកគេជាច្រើនមិនបានដឹងទេ។

58 ដូចជាសព្វថ្ងៃនេះ មានមនុស្សជាច្រើនបានស្វែងររបស់ទាំងនេះ ហើយពួកគេមិនស្គាល់វានៅឡើយទេ។ ពួកគេមិនដឹងពីផ្លូវចេញទេ។ ពួកគេនៅតែព្យាយាមស្វែងរកការសប្បាយនិងរឿងទាំងឡាយនៃលោកីយ៍ ដែលកំពុងព្យាយាមស្វែងរកវិធីរបស់ពួកគេចេញ។

59 មានសញ្ញាសម្គាល់ជាច្រើនដែលចង្អុលទៅថ្ងៃនោះ ស្រមោលដ៏អស្ចារ្យជាច្រើន។ វាត្រូវបានតំណាងដោយសាច់ចៀមដោយ សត្វគោដោយសត្វលូនវានិងរបស់ទាំងអស់នេះ ប៉ុន្តែវាមិនអាចបំបែកវាបានទេ។ វាមិនអាចបំបែកការស្លាប់ដែលជាកន្លែងដែលសាតាំងដាក់នៅលោកិយ។

60 ថ្មដែលវាធ្លាប់បានដើរ-ឡើង-ចុះនៅលើផែនដីដុតត្បូងពេជ្រ! លូស៊ីហ្វឺជាកូនផ្កាយព្រឹក ហើយវាបានដើរនៅលើផែនដីនៅពេលដែលវាគឺជាភ្នំភ្លើងដែលឆេះឆួល។ ថ្មទាំងនោះត្រជាក់ដូចគ្នា នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគតនៅភ្នំ កាល់វ៉ារី បានលោតចេញពីផែនដី។

61 តម្លៃដែលត្រូវបានបង់ ហើយការជាប់ឃុំរបស់សាតាំងបានបំបែក។ ព្រះដាក់ចូលទៅក្នុងដៃរបស់មនុស្ស ដែលជាផ្លូវមួយត្រឡប់ទៅរកអ្វីដែលគាត់បានស្វែងរក។ គាត់មិនត្រូវតែឃុំទៀតទេ។ បំបែក នៅពេលដែលគាត់បានបំបែកឆ្អឹងខ្នងរបស់សាតាំង នៅកាល់វ៉ារីជាឆ្អឹងខ្នងនៃអំពើបាប! ហើយវានាំមក នូវរាល់ជីវិតដែលរមែងស្លាប់នៅលើផែនដីត្រឡប់មកវិញ ចូលទៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះដោយមានការលើកលែងទោសបាប។ ហាលេលូយ៉ា! បាបរបស់យើងត្រូវ

បានលើកលែងទោស។ សាតាំងមិនអាចបំបែកយើងចេញឆ្ងាយពីព្រះបានទៀតឡើយ។

62 មានផ្លូវមួយដែលបានបង្កើត។ មានទូរស័ព្ទដែលបានដាក់នៅទីនោះ។ មានបន្ទាត់ទៅកាន់សិរីរុងរឿងនាំមនុស្សគ្រប់គ្នានៅទៅដល់បន្ទាត់នោះ។ បើមនុស្សមានពេញដោយអំពើបាប វាបានភ្ជាប់គាត់ នៅលើកណ្តាល។ ទ្រង់អាចអត់ទោសបាបបាន។ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេ អំពើបាបនោះត្រូវបាន ប្រោសលោះ។ អូ! អ្នកមិនចាំបាច់និយាយថា "ខ្ញុំមិនមានភាពសក្តិសមឡើយ។" ប្រាកដណាស់ថាអ្នកមិនអាច អ្នកមិនអាចទៅរួចទេ។ ប៉ុន្តែមានម្នាក់ដែល សក្តិសមបានជំនួសរបស់អ្នក។ អ្នកមានសេរីភាព។ អ្នកមិនត្រូវត្រាច់ចរទៀតទេ។ អ្នកមិនចាំបាច់ស្វែងរកសេចក្តីត្រេកត្រអាល—នៃលោកិយនេះឡើយ។

ដ្បិតមានប្រភពទឹកដែលផុសឡើងពីឈាម
ទាញចេញពីសរសៃរបស់អេម៉ានូអែល
កន្លែងមនុស្សមានបាបបានធ្លាក់នៅក្រោមទឹកជំនន់
បាត់ស្នាមប្រឡាក់ទាំងអស់របស់ពួកគេ។

63 អ្នកមិនត្រូវបាត់បង់ឡើយ។ មានផ្លូវហាយវេនិងផ្លូវមួយដែលហៅថា មាគ៌ានៃភាពបរិសុទ្ធ។ មនុស្សមិនបរិសុទ្ធមិនហ៊ានឆ្លងកាត់ទេ។ ដ្បិតគាត់ត្រូវមកពីប្រភពទឹកជាមុន ហើយបន្ទាប់មកគាត់អាចចូលតាមផ្លូវនោះ។

64 ទ្រង់បានបំបែកអំណាចរបស់សាតាំង។ ទ្រង់បានបើកទ្វារគុកនៃឋាននរកចំពោះមនុស្សគ្រប់គ្នាដែលត្រូវបានជាប់នៅលើផែនដីនេះ នៅក្នុងពន្ធនាគារដោយការភ័យខ្លាចថា នៅពេលគាត់ស្លាប់តើគាត់នឹងស្លាប់យ៉ាងណា? នៅកាល់វ៉ារីទ្រង់បានបើកទ្វារកោសិកាទាំងនោះ សូមឲ្យអ្នកទោសទាំងអស់ទៅដោយសេរីភាព។ អ្នកលែងជាប់ចំណងនៃអំពើបាបទៀតហើយ។ អ្នកមិនចាំបាច់ស្រែកបង្ខំសមាជិករបស់អ្នកឲ្យ ផឹក ជក់បារី ល្បែងស៊ីសង និយាយកុហក។ អ្នកអាចមាន ភាពស្មោះត្រង់ សុចរិត ហើយទៀងត្រង់។ ហើយអារក្សសាតាំងមិនអាចធ្វើអ្វីទាល់ តែសោះ ពីព្រោះអ្នកបានចូលទៅកាន់បន្ទាត់មួយ ជាបន្ទាត់ជីវិតដែលត្រូវបានបោះយុថ្កានៅក្នុងថ្មនៃអាយុ។ គ្មានអ្វីអាចញែក អ្នកចេញ។ គ្មានខ្យល់អាច រង្គើអ្នកបានទេ។ គ្មានសូម្បីតែសេចក្តីស្លាប់ក៏ដោយ ដែលអាចញែកយើងចេញ ពីសេចក្តី

ស្រឡាញ់របស់ព្រះ ដែលនៅក្នុងនោះដែរគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នោះហើយ ជាអ្វីដែលកាល់វ៉ារីមានន័យ។

65 មនុស្សដែលជាប់ឃុំឃាំងត្រូវបានដោះលែង។ មនុស្សដែលធ្លាប់នៅក្រោមការភ័យខ្លាចនៃការស្លាប់មិនអាចខ្លាចសេចក្តីស្លាប់ទៀតទេ។ មនុស្សម្នាក់ដែលចង់បានទីក្រុងមួយ ដែលជាអ្នកសាងសង់គឺជា ព្រះជាម្ចាស់ គាត់អាចបោះជំហាននៅលើផ្លូវរបស់គាត់ប្រឈមមុខ នឹងឆ្ពោះទៅរក ស្ថានសួគ៌ដោយសារតែគាត់មានសេរីភាព។ ហាលេលូយ៉ា! ទ្រង់ត្រូវបានប្រោស លោះ។ គាត់កុំចាំបាច់វង្វេងទៀតឡើយដ្បិតមានវិធីដើម្បីដឹងថាអ្នកកំពុងត្រឹមត្រូវ ឬអត់។ ព្រះប្រទានជីវិតដល់យើង។ អំពើបាបរបស់យើងបានបាត់បង់។ នៅថ្ងៃ នោះនៅកាល់វ៉ារីបានបង់ថ្លៃលោះបាប។ នៅពេលយើងឃើញអ្វីៗទាំងអស់នោះ គ្មានអ្វីគួរឲ្យឆ្ងល់ដែលអ្នកនិពន្ធបានសរសេរថាៈ

ថ្មកណ្តាលបង្ហាញនិងមេឃងងឹត
ព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំឱនព្រះសិរទ្រង់ហើយទ្រង់បាន
  សុគត។
ស្បៃមុខបើកបង្ហាញផ្លូវ
ក្តីអំណរនិងថ្ងៃគ្មានទីបញ្ចប់របស់ស្ថានសួគ៌។

66 អ័រប្រាហាំមិនត្រូវដើរវង្វេងទៀតទេ នៅទូទាំងប្រទេសស្វែងរកទីក្រុងមួយ។ មនុស្សមានបាបមិនត្រូវវង្វេងទៀតឡើយទោះបីជាគាត់អាចបានសង្គ្រោះឬអត់។ មនុស្សដែលឈឺមិនចាំបាច់ឆ្ងល់ថាតើគាត់អាចបានប្រោសឲ្យជាឬអត់។ ស្បៃមុខបើកនៅថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារី គឺបានបង្ហាញផ្លូវទៅរកជ័យជម្នះទាំងស្រុង។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់ប្រទានអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់មករស់នៅដោយជោគជ័យលើរឿងទាំងអស់នេះ។ សុំឲ្យយើងជឿតែប៉ុណ្ណោះ។ នោះបានកើតឡើងនៅ ថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារី។ មិនដែលមានថ្ងៃដូច្នោះឡើយ។ នៅទីនោះមិនដែលនឹងមាន ណាមួយដូច្នោះឡើយ។ វាមិនចាំបាច់ទៀតទេ។ តម្លៃត្រូវបានបង់រួចរាល់ហើយយើងត្រូវបានប្រោសលោះ។ សូមអរគុណដល់ព្រះយើងត្រូវបានប្រោសលោះ។ គ្មានអ្វីដែលអ្នកត្រូវឆ្ងល់ទៀតទេ។ មិនមានការទាយអំពីវា។ វាត្រូវបានយកចេញទាំងអស់។ ស្បៃរាំងននបានទាញរាំងននត្រឡប់មកវិញ ហើយយើង

កំពុងរៀបចំមហាវិថីមួយមិនត្រូវឆ្ងល់ទៀតទេ ប៉ុន្តែជឿនិងគ្រាន់តែដើរទៅមុខ។ យើងដើរចូលទៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។

67 អ័ប្រាហាំបានដឹង ហើយអ្នកផ្សេងទៀតក៏បានដឹងថា នៅពេលដែលពួកគេកំពុងស្វែងរកទីក្រុងនោះ ពួកគេដឹងថាពួកគេមកពីកន្លែងណា។ អ្វីមួយមាន បានកើតឡើង។ ពួកគេរស់នៅក្នុងទឹកដីដែលពិការ។ ការរញ្ជួយដីបានមក។ ព្យុះមក។ សង្គ្រាមនិងការសម្លាប់! ឆ្កែចចកនិងកូនចៀមជាចិញ្ចឹមគ្នាទៅវិញទៅមក ឬចចកបានចិញ្ចឹមលើកូនចៀមនិងសត្វតោស៊ីខ្លាញ់គោ។ វាមើលទៅមិនត្រឹមត្រូវ ទេ។ មានអ្វីខុស។ គាត់ដឹងថាមានអ្វីមួយខុស។ មនុស្សនិងបងប្រុសសម្លាប់ ប្អូនប្រុស ឪពុកសម្លាប់កូនប្រុសកូនប្រុសសម្លាប់ឪពុក។ មានអ្វីខុស។ គាត់ បានចាស់។ គាត់កំពុងស្លាប់។ គាត់ត្រូវបានវង្វេងឆ្ងាយ។ ជំងឺគឺនៅលើគាត់។ គាត់ជាទាសករ។ ដើមឈើដុះលូតលាស់ប៉ុន្តែមិនមែនអមតៈទេ។ ពួកគេស្លាប់។ ភ្នំផ្លាស់ប្តូរ។ សមុទ្រស្ងួត។ ទឹកធ្លាក់ចុះ។ មានអ្វីខុស។ ហើយគាត់បានស្វែង រកកន្លែងមួយដែលជាទីក្រុង ដែលជាកន្លែងដែលមិនបានកើតឡើងទៀតទេ។ គាត់ដឹងថាបើគាត់អាចត្រឡប់មកវិញ ចូលទៅក្នុងវត្តមានមួយដែលបានធ្វើឲ្យត្រឹម ត្រូវ គាត់អាចនិយាយជាមួយទ្រង់។

68 អូ! តើជាឯកសិទ្ធិសម្រាប់អ្នកមានបាបយ៉ាងណាហ្ន៎ នៅព្រឹកនេះ ដែលដឹងថាអ្នកមានផ្លូវឥឡូវនេះ។ ថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារីបានបើកផ្លូវ។ សម្រាប់បុព្វបុរសដែល បានស្រេកឃ្លានស្វែងរក កាល់វ៉ារីបានប្រគល់វាដល់អ្នកដោយឥតគិតថ្លៃ។ តើអ្នក នឹងបង្វែរវាដោយរបៀបណា? តើអ្នកនឹងបង្វែរវាទៅជាយ៉ាងណា ដើម្បីចូលរួម ជាមួយនិកាយ? តើអ្នកនឹងបង្វែរវាចោលទៅជំនួសអ្វីមួយវិញ ដោយការសប្បាយ នៃលោកិយ? ហេតុអ្វីមិនព្រមទទួលយកវា? វាំងននបើកនាំមនុស្សត្រឡប់មកវិញ ចូលទៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ ដោយគ្មានបាបណានៅលើគាត់ទៀតឡើយ។ និង កំណត់ផ្លូវមួយនៅចំពោះមុខគាត់ ទៅអ្វីដែលគាត់កំពុងស្វែងរកៈ ស្ថានសួគ៌ សិរីរុងរឿង សន្តិភាព ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច អ្វីគ្រប់យ៉ាងចំពោះមុខគាត់។

69 នៅថ្ងៃនោះគឺជាសេចក្តី—សេចក្តីស្លាប់ដល់អំណាចសាតាំង។ វាបានបញ្ចប់អ្វីគ្រប់យ៉ាង។

70 ហើយខ្ញុំអាចឃើញទ្រង់នៅទីនោះ ទ្រង់គឺជាកូនចៀមរបស់អេដែន ជាស្រមោលដំបូងបង្អស់ដែលបានមក។

71 នៅពេលអេបិលបានថ្វាយយញ្ញបូជាល្អឥតខ្ចោះទៅ ព្រះដោយសេចក្តីជំនឿជាងកាអ៊ីន គាត់បានចង—ចងទំពាំងបាយជូរនៅជុំវិញករបស់សត្វចៀម អូសវាឡើងទៅលើថ្ម។ បានយកថ្មមួយនៅក្នុងដៃរបស់គាត់សម្រាប់ផ្តេកវា ហើយទាញក្បាលទៅក្រោយត្រឡប់មកវិញ ហើយបានកាប់និងកាប់វារហូតដល់វាស្លាប់។ ហើយរោមចៀមរបស់វា បានលាងសំអាតឈាមរបស់វាផ្ទាល់។ វាបានជាប់ ក្នុងឈាមរបស់វា។ វាគឺជាស្រមោល។

72 ប៉ុន្តែថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារី គ្មានកូនចៀមនៃផែនដីនេះទេ ប៉ុន្តែវាគឺជាកូនចៀមនៃព្រះដែលត្រូវបានសុគត់ នៅក្នុងលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ទ្រង់ត្រូវបានគេកាប់និងកាត់និងវាយហើយស្តោះទឹកមាត់លើវាយហើយវាយទៀត។ ចំអកគ្រប់យ៉ាងដោយលោកិយហើយលោហិតបានហូរចុះ បិទស្នាមរបស់ទ្រង់។

73 នៅពេលដែលកូនចៀមអេបិលបានស្លាប់ វាបានស្លាប់ដោយនិយាយភាសាដែលអេបិលមិនអាចយល់បាន។ វាត្រូវបានវាយ។

74 ហើយនៅពេលដែលកូនចៀមរបស់ព្រះបានសុគតនៅថ្ងៃកាល់វ៉ារីនោះ ទ្រង់បានមានបន្ទូលជាភាសាដែលគ្មាននរណាយល់ទ្រង់ឡើយ។ "ព្រះជាម្ចាស់ ជាព្រះរបស់ទូលបង្គំអើយ ហេតុអ្វីបានជាទ្រង់បោះបង់ចោលខ្ញុំដូច្នេះ?" វាគឺជាកូន ចៀមរបស់ព្រះ ដែលគេបានកាប់ទៅជាបំណែកៗ ។

75 ទ្រង់គឺជាកូនចៀមដែលអេបិលបានចងចាំ នៅពេលដែលគាត់បានឃើញព្រះបានសន្យាពូជរបស់ស្ត្រី។ ទ្រង់គឺជាកូនចៀមដែលដានីយ៉ែលបានឃើញ ដែលត្រូវគេដេញចេញពីភ្នំ ដោយគ្មានដៃ។ ទ្រង់គឺជាកង់កណ្តាលនៃកង់ សម្រាប់ពួកហោរា។ គ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេបានឃើញនិងទាយ ត្រូវបានបំពេញថ្ងៃនោះនៅថ្ងៃកាល់វ៉ារី។ នោះនាំឲ្យមានរឿងអស្ចារ្យ ដែលបានបំបែកខ្នងរបស់សាតាំង។

76 ដំបូង យើងគួរតែស្វែងរកអ្វីដែលមានន័យនៅថ្ងៃនោះ។ ទីពីរយើងគួរមើលអ្វីដែលថ្ងៃនោះបានធ្វើសម្រាប់យើងឥឡូវនេះអ្វីដែលវាបានធ្វើសម្រាប់យើង។ ឥឡូវសូមមើលទីបី អំពីអ្វីដែលយើងគួរតែធ្វើនៅថ្ងៃនេះ។ តើយើងគួរធ្វើអ្វី?

77 ដំបូងយើងគួរតែមើលវាព្រោះវាជាថ្ងៃដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលសំខាន់បំផុត។ តម្លៃបាបត្រូវបានទូទាត់។ អំណាចរបស់សាតាំងត្រូវបំបែក។

78 ហើយឥឡូវនេះយើងចង់ឃើញអ្វីដែលយើងគួរតែធ្វើ ការត្រឡប់មកវិញ។ ឥឡូវនេះនៅក្នុងត្រឡប់មកវិញ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវបានសុគត នៅកាល់វ៉ារី ថ្ងៃនោះ មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេទ្រង់បានបង់ថ្លៃសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង ប៉ុន្តែទ្រង់ក៏បានបង់ថ្លៃព្រមទាំងបង្កើតផ្លូវមួយឲ្យយើងអាចដើរតាមទ្រង់ ដ្បិតយើងដែលជាអ័ដាមដែលបានធ្លាក់ចុះនោះត្រូវបានប្រោសលោះ។ ដូចជាព្រះវិញ្ញាណបាននាំ អ័ដាម(អ័ដាមទី១)មកដោយវិញ្ញាណមានការគ្រប់គ្រងនៃធម្មជាតិ ទាំងអស់បន្ទាប់មកយើង(អ័ដាមទី២) ឬ មនុស្សលោកិយត្រូវបានប្រោសលោះ ដោយព្រះគ្រីស្ទតាំងពីថ្ងៃកាល់វ៉ារីនោះឲ្យដើរតាមទ្រង់។ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែល ទ្រង់សុគតនៅកាល់វ៉ារី ទ្រង់បានបង្កើតផ្លូវមួយ។ ទ្រង់បានប្រទានព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធដែលបានបញ្ជូនវាត្រឡប់មកផែនដីវិញសំរាប់អ្នកហើយខ្ញុំឲ្យបានរស់។ នោះគឺជាអ្វីដែលកាល់វ៉ារីមានន័យចំពោះយើង ដើម្បីដើរតាមទ្រង់។

79 ដំបូង មើលទៅវា សម្លឹងអ្វីដែលបានធ្វើសម្រាប់យើង។ ហើយឥឡូវនេះ តើអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើដើម្បីឲ្យមានទំនាក់ទំនង? តើអ្វីដែលអ្នកនិងខ្ញុំត្រូវធ្វើ?

80 ឥឡូវនេះ យើងនិយាយថា "មែនហើយ—ខ្ញុំពេញចិត្តណាស់។ ល្អមែនទែន" ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែទទួលយកវា។ ហើយដើម្បីទទួលយកវា គឺត្រូវតែទទួលទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទដាក់ក្នុងចិត្តរបស់យើង។

81 បន្ទាប់មកយើងរាល់គ្នាមានសេរីភាពពីអំពើបាប ដូច្នេះគ្មានអំពើបាបណាដែលចងយើងទៀតឡើយ។ ព្រះអង្គអើយ គឺដូចជាយើងមិនដែលធ្វើបាបសោះ យញ្ញបូជាដ៏ល្អឥតខ្ចោះបានធ្វើឲ្យយើងល្អឥតខ្ចោះ។ ដ្បិតព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "ដូច្នេះចូរឲ្យអ្នករាល់គ្នាបានគ្រប់លក្ខណ៍ចុះ! ព្រះវរបិតានៅស្ថានសួគ៌ គឺ ល្អឥតខ្ចោះ។" បន្ទាប់មក គ្មានអ្វីដែលត្រូវធ្វើទៀតនោះទេ ប៉ុន្តែយើងត្រូវបានល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ។

82 ឥឡូវ កន្លែងនោះដែលយើងបាត់បង់តំណែង។ ប្រសិនបើយើងមិនមើលហើយព្យាយាមមើលមកក្រោយទៅអតិតកាលវិញ។ ហើយដរាបណាយើងមើលទៅអ្វីដែលយើងនៅពីមុន យញ្ញបូជាគ្មានន័យអ្វីដល់យើងទេ។ អូ អ្នកមិនអាចមើលឃើញវាទេ ក្រុមជំនុំ? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"—Ed] ខ្ញុំមិន...ខ្ញុំ នឹង

មិនព្យាយាមធ្វើទេ។ ខ្ញុំមិនអាច ហើយអ្នកក៏មិនអាចដូចគ្នា។ មិនចាំបាច់ ព្យាយាមទេ។ អ្នកកំពុងវង្វេង តាំងពីចាប់ផ្តើម ដរាបណាអ្នកមើលទៅអ្វី ដែលអ្នកបានធ្វើ។ ប៉ុន្តែកុំមើលអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ។

83 សូមមើលអ្វីដែលថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារីបានធ្វើដល់អ្នក។ វាបានបង់ថ្លៃរបស់អ្នក។ វាបានដោះស្រាយសំណួរ។ "បាបរបស់អ្នកដែលក្រហមឆ្អៅ។ ពួកគេមាន ពណ៌សដូចជាហិមៈ។ ក្រហមដូចជាពណ៌ក្រហមឆ្អៅ។ បានសរដូចជារោមចៀម។" បន្ទាប់មកអ្នកគ្មានអំពើបាបទេ។ អ្នកបានឥតខ្ចោះឥតខ្ចោះ។ មិនថា អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើឬអ្វីក៏ដោយ អ្នកនៅតែគ្មានបាប។ ដរាបណាអ្នកបានទទួល យកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់អ្នក អំពើបាបត្រូវបានលើកលែង ទោស។ អ្វីដែលត្រូវបានលើកលែងនោះគឺ "ត្រូវបានបញ្ជូនហើយបំភ្លេចចោល។"

84 បន្ទាប់មក តើវាបានធ្វើអ្វីខ្លះ? វាផ្តល់ឲ្យអ្នក បន្ទាប់ពីស្ថានភាពនោះព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ ដើម្បីធ្វើតាមទ្រង់ ហើយធ្វើដូចទ្រង់បានធ្វើ សម្រាប់អ្នកដទៃដែលកំពុងតាម។ ទ្រង់តែមួយគត់ ដែលជាមនុស្សដ៏ល្អឥតខ្ចោះ។ ទ្រង់បានប្រទានជីវិតរបស់ទ្រង់ហើយទ្រង់បានបង្កើតឧទាហរណ៍សម្រាប់អ្នក។ ឥឡូវនេះតើយើងត្រូវធ្វើអ្វី?

85 ឥឡូវនេះការដំបូងដែលខ្ញុំចង់និយាយគឺ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មិនដែលរស់នៅសម្រាប់អង្គទ្រង់ទេ។ ជីវិតរបស់ទ្រង់ត្រូវបានចំណាយសម្រាប់អ្នកដទៃ។ នោះជា ជីវិតឥតខ្ចោះអស់កល្ប។ ពេលអ្នកនិយាយថា អ្នកទៅព្រះវិហារហើយអ្នកធ្វើរឿងល្អ។ ប៉ុន្តែនៅពេលណាអ្នករស់នៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកដើម្បីខ្លួនឯង អ្នកមិនមានជីវិតអស់កល្បទេ។ ជីវិតអស់កល្បគឺរស់នៅសម្រាប់អ្នកដទៃ។ វាបានបង្ហាញនៅពេលវាចូលមកនៅក្នុងកូនចៀមនៃព្រះ។ ទ្រង់រស់នៅនិងមានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដោយព្រោះទ្រង់មិនបានរស់សំរាប់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ទ្រង់រស់នៅសម្រាប់អ្នកដទៃ។ ហើយអ្នកទទួលបានជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដោយទទួលបានថ្ងៃនោះហើយអ្នកមិនរស់នៅសម្រាប់ខ្លួនអ្នកទៀតឡើយ។ អ្នករស់នៅសម្រាប់អ្នកដទៃវិញ។

86 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា "តើអ្នកអាចឈរដោយរបៀបណា ចូរឲ្យគ្រប់ គ្នាហៅអ្នកនូវឈ្មោះអាក្រក់ៗ?" អ្នកមិនរស់នៅដោយខ្លួនឯងទេ។ អ្នករស់នៅ សម្រាប់អ្នកដទៃដើម្បីឲ្យអ្នកអាចប្រោសលោះបុរសនោះ។ អ្នកក្លាយជាកូន។ ហើយបញ្ហារបស់វាគឺជាពួកជំនុំ ពួកគេបានភ្លេចថាពួកគេជាកូន។ អ្នកជា

កូន។ អ្នកកំពុងយកកន្លែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកជាកូនប្រុសម្នាក់ដូច្នេះកុំរស់ នៅដោយ ខ្លួនឯង។ រស់សម្រាប់អ្នកដទៃ។

87 "មែនហើយ បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំអាចរស់នៅសម្រាប់បងប្រុស*នេះ* ព្រោះគាត់ពិតជាបុរសម្នាក់ដ៏ស្រស់ស្អាតមែន។"មិនមែនអញ្ចឹងទេ។

88 រស់សម្រាប់មនុស្សដែលស្អប់អ្នក។ រស់សម្រាប់បុគ្គលនោះដែលនឹងសម្លាប់អ្នកប្រសិនបើពួកគេអាច។ នោះហើយគឺជាអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើដល់ទ្រង់។ ពួកគេបានសម្លាប់ទ្រង់ ហើយទ្រង់បានសុគតដើម្បីទ្រង់អាចសង្គ្រោះពួកគេ។ នោះគឺជាជីវិតអស់កល្ប។ ពេលអ្នក នៅក្នុងទ្រូងរបស់អ្នក អ្នកកំពុងប្រឈមមុខនឹងស្ថានសួគ៌។ ប៉ុន្តែអ្នកថ្វាយដង្វាយរបស់អ្នកផ្ទាល់ ចូរលះបង់អ្វីៗទាំងអស់ ដូចជាចៀមដែលលះចោលរោមវា ហើយសម្លឹងឆ្ពោះទៅរកកាល់វ៉ារី។

89 ខ្ញុំសង្ឃឹមថានេះនឹងជួយអ្នកឲ្យចូលទៅក្នុងកន្លែងមួយ។ នោះហើយគឺជាអ្វីដែលរោងឧបោសថ នោះហើយជាអ្វីដែលមនុស្សទាំងអស់ត្រូវធ្វើ គឺត្រូវរកឲ្យឃើញថាអ្នកជានរណា អ្វីដែលជាគោលបំណង។ ក្រុមជំនុំ មិនត្រូវទៅព្រះវិហារ គ្រាន់តែដើម្បីលេងភ្លេង ច្រៀងចម្រៀង។ ព្រះវិហារជាកន្លែងដែលមានការកែតម្រូវ។ "ការជំនុំជំរះចាប់ផ្តើមនៅដំណាក់នៃព្រះ។"

90 "យើងត្រូវតែរាប់ខ្លួនយើងស្លាប់ហើយរស់ទៅកាន់ព្រះគ្រីស្ទ" ។ បន្ទាប់មកទ្រង់បានបង្កើតផ្លូវដែលយើងអាចលះបង់ខ្លួនយើង ដើម្បីបម្រើទ្រង់ធ្វើតាមទ្រង់។ បើយើងដើរតាមទ្រង់ យើងនាំជីវិតដែលទ្រង់រស់នៅ។ នោះអស្ចារ្យណាស់។

91 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលអំពីការនេះ។ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកនូវសម្រង់ពីរបី។ សូមស្តាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។ កុំនឹកវា។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថានៅ ថ្ងៃនោះទ្រង់នឹងញែកចេញ មនិស្សដូចជាចៀមនិងពពែ។ ហើយទ្រង់នឹងនិយាយ ទៅកាន់ពពែថា "ឈរនៅខាងឆ្វេង។" ហើយឲ្យ "ចៀមឈរនៅខាងស្តាំ។"

92 ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់សត្វពពែថា "ចូរចេញពីអញទៅ។ ព្រោះពេល អញឃ្លាន ឯងមិនបានចិញ្ចឹមអញទេ។ អញជាប់គុកហើយឯងមិនបានមក លេងអញសោះ។ អញបានអាក្រាតហើយឯងមិនបានស្លៀកពាក់ឲ្យអញ។ អញ ស្រេកទឹកហើយឯងមិនបានឲ្យអញផឹកឡើយ។ អញឈឺហើយឯងមិនបានមក លេងខ្ញុំទេ។ ដូច្នេះចូរចេញពីអញទៅ។"

93 ហើយទ្រង់មានបន្ទូលទៅចៀមថា "ខ្ញុំឃ្លានហើយអ្នករាល់គ្នាបានឲ្យខ្ញុំ បរិភោគ។ ខ្ញុំនៅអាក្រាតហើយអ្នកឲ្យសម្លៀកបំពាក់ដល់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំឈឺហើយអ្នកបាន បម្រើខ្ញុំ។"

94 ហើយសូមកត់សម្គាល់។ កុំភ្លេចពាក្យនេះ ក្រុមជំនុំទាំងអស់គ្នា។ រក្សារឿង នេះនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នកជារៀងរហូត។ វាត្រូវបានធ្វើដូច្នេះដោយមិនដឹងខ្លួន! មនុស្សមិនធ្វើវាសម្រាប់បន្ទាត់នៃកាតព្វកិច្ចទេ។ បុរសម្នាក់ដែលផ្តល់ឲ្យអ្នកនូវអ្វីមួយផ្សេងទៀត ព្រោះគាត់គួរតែធ្វើវា ជាបុរសម្នាក់ដែលចិញ្ចឹមអ្នក ព្រោះគាត់ គួរតែធ្វើវា នោះគាត់មានភាពអាត្មានិយមមួយ។ វាគួរតែជាជីវិតរបស់អ្នក សកម្មភាពរបស់អ្នក។

95 វាគឺជាការដ៏គួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលដល់ចៀមទាំងនេះ ដែលពួកគេនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់បានឃ្លាននៅពេលណា? ដែលយើងមិនបានចិញ្ចឹមទ្រង់...តើពេលណាដែលទ្រង់ឃ្លាន ហើយយើងបានផ្តល់អាហារ ដល់ទ្រង់? តើនៅពេលដែលទ្រង់អាក្រាតហើយ យើងឲ្យសម្លៀកបំពាក់ដល់ទ្រង់នៅពេលណា? តើនៅពេលណាដែលទ្រង់ស្រេកហើយយើងឲ្យទ្រង់សោយ? តើទ្រង់ឈឺ នៅពេលណាដែលយើងបានបម្រើដល់ទ្រង់នោះ?"

96 វាត្រូវបានចេញដោយសេចក្តីស្រឡាញ់ដោយស្វ័យប្រវត្តិ គ្រាន់តែជីវិតរបស់អ្នករស់នៅក្នុងពួកគេ។ ព្រះអនុញ្ញាតឲ្យមនុស្សឃើញអ្វីដែលកាល់វ៉ារីបានធ្វើសម្រាប់យើង ដូច្នេះដោយស្វ័យប្រវត្តិ។

"ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់គង់នៅ ពេលណា? យើងមិនដែលដឹងរឿងនោះទេ។"

97 ចូរមើលអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវបានបែរហើយនិយាយថា "ដែលអ្នកបានធ្វើការជាច្រើនសម្រាប់ពួកគេ នោះទុកថាបានធ្វើវាដល់ខ្ញុំហើយ។"

98 ជីវិតដែលមិនអាត្មានិយម។ មិនមែនជាគំនិតទី ២។ មិនត្រូវគិតពីវាទេ ប៉ុន្តែបងប្អូនបានស្លាប់ចេញពីរបស់នៅលោកិយនេះ ទៅរស់នៅដោយអំណរដើរ លើផ្លូវខ្ពស់ រឿងទាំងនេះនឹងបានដោយស្វ័យប្រវត្តិ។ អ្នកគ្រាន់តែធ្វើវាប៉ុណ្ណោះ។ មិននិយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់នឹង ចង់ឲ្យខ្ញុំធ្វើដូច្នោះ។" វាមិនមែន

ដូច្នោះទេ។ អ្នកគ្រាន់តែជាផ្នែកមួយនៃទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ ព្រះអង្គគង់នៅក្នុងអ្នករាល់គ្នា ហើយអ្នកធ្វើតាមរបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើ។ អូ! ចូរធ្វើចុះ។

99 "មានផ្លូវមួយដែលមើលទៅដូចជាត្រឹមត្រូវ' មនុស្សតែចុងបញ្ចប់នៃផ្លូវនោះគឺជាសេចក្ដីស្លាប់។"

100 "មិនមែនគ្រប់គ្នាដែលនិយាយថា 'ព្រះអម្ចាស់ព្រះអម្ចាស់អើយ' នឹងចូលទៅ នរគឋានសួគ៌ទេ ប៉ុន្តែគឺជាអ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យនៃព្រះវរបិតាខ្ញុំទេតើ" គ្រាន់តែចេញពីចិត្តគេ ដោយសេរី។

101 ឥឡូវនេះថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារី បានបង់ថ្លៃលោះ ដូច្នេះយើងអាចធ្វើបាន។

102 មិនមែននិយាយថា "អ្នកដឹងទេស្ត្រីមេម៉ាយ ចន នៅថ្ងៃមួយ...នាងអស់ធ្យូង ហើយខ្ញុំបានទៅទិញធ្យូងខ្លះឲ្យនាង។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក ខ្ញុំបានឃើញបងប្រុសដែលត្រូវការឈុតសម្លៀកបំពាក់ ហើយខ្ញុំបានទៅទិញឲ្យគាត់មួយឈុត។ ប្រទានពរដល់ព្រះខ្ញុំជាគ្រីស្ទាន។" អូខ្ញុំអើយ! អ្នកអាត្មានិយម អ្នកកំណាញ់ហើយអាក្រក់ណាស់។ អ្នកជាមនុស្សកំពុត។

103 "កុំឲ្យដៃស្តាំដឹងអ្វីដែលដៃខាងឆ្វេងអ្នកធ្វើឡើយ ហើយក៏កុំឲ្យដៃឆ្វេងអ្នកដឹងថាដៃស្តាំអ្នកធ្វើអ្វីដែរ។" គ្រាន់តែស្លាប់ដោយស្វ័យប្រវត្តិនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ទោះបីអ្នកធ្វើអ្វីក៏ដោយ។ វាជាធម្មជាតិរបស់អ្នក។ វាជាការតុបតែងមុខរបស់អ្នក។ អ្នកធ្វើវា អ្វីក៏ដោយ។ វាគ្រាន់តែជាជីវិតដែលរស់នៅក្នុងអ្នកប៉ុណ្ណោះ។ អ្នកទទួលព្រះវិញ្ញាណទាំងស្រុង នោះហើយវាគ្រាន់តែរស់នៅក្នុងខ្លួនអ្នក។ អូ អ្នកមានអារម្មណ៍ថាមានពរព្រះវិញ្ញាណដែលជាជីវិត "មិនមែនខ្ញុំដែលនៅរស់ទេ" ប៉ុលបាននិយាយថា"ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទទ្រង់គង់នៅក្នុងខ្ញុំវិញ" គ្រាន់តែដូច្នេះដោយស្វ័យប្រវត្តិ ។

104 "មែនហើយ ខ្ញុំប្រាប់អ្នក បងប្រុសប្រាណហាំ យើងគឺជាគ្រីស្ទាននៅទីនេះ។ យើងជួយមនុស្សទាំងនេះ។ យើងជួយពួកគេ។" អូខ្ញុំអើយ! ក្ដីអាម៉ាស់នៅលើអ្នក។ នោះមិនមែនជាគ្រីស្ទានទេ។

105 គ្រីស្ទានទទួលបានវាដោយស្វ័យប្រវត្តិ។ វាត្រូវបានធ្វើ។ ហើយអ្នកគ្រាន់តែភ្លេច "ខ្ញុំមិនអញ្ចឹង" ។ ទៅធ្វើវា។

106 ព្រះគ្រីស្ទបានប្រគល់ជីវិតរបស់ទ្រង់ដល់ព្រះ។ ទ្រង់បានប្រគល់អង្គទ្រង់ផ្ទាល់ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើសាធារណៈ ដើម្បីមនុស្សលោក។ ទ្រង់បានប្រទានជីវិត របស់

ទ្រង់ដោយសេរី។ ទ្រង់មិនធ្វើដោយបង្ខំទេ។ ទ្រង់មិនបានធ្វើវាដោយអចេតនា ទេ។ ទ្រង់មិនបាននិយាយថា "បងប្អូនអើយ អ្នកទាំងអស់គ្នាគួរតែគិតពីខ្ញុំ ពីព្រោះខ្ញុំបានស្លាប់សម្រាប់អ្នក។" ទ្រង់មិនដែលនិយាយពីពាក្យនោះទេ។ ទោះបី យ៉ាងណា ទ្រង់បានសុគត់ដោយព្រោះវាជាព្រះនៅក្នុងទ្រង់។

107 វាជាព្រះនៅក្នុងអ្នក វាជាព្រះនៅក្នុងខ្ញុំ ដែលធ្វើឲ្យយើងមើលទៅអ្នកដទៃ។ ចៀម នៅម្ខាង។

108 ម្នាក់នៅក្នុងចំណោមពួកគេនឹងនិយាយថា "មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ! ខ្ញុំបានធ្វើការ*នេះ*។ ហើយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ខ្ញុំបានធ្វើដូច្នោះ។"

109 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចេញពីអញទៅ ឯងរាល់គ្នាដែលទទឹងច្បាប់អើយ! អញមិនដែលស្គាល់ឯងទេ។"

110 បើសិនជាពួកជំនុំអាចត្រឡប់ទៅរកការពិតដែលជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ នោះពិតណាស់វាមិនមែនជាអ្វីដែលអ្នកព្យាយាមធ្វើនោះទេ អ្នកធ្វើការដោយខ្លួនឯងដើម្បីធ្វើ។ វាគឺជាអ្វីម្យ៉ាងដែលបានកើតនៅក្នុងអ្នក។

111 សូមអត់ទោសឲ្យខ្ញុំ មិត្តភក្តិដែលខាងពេនទីកុសអើយ។ ខ្ញុំគឺជាពួកពេនទីកុស។ ប៉ុន្តែមិត្តភក្តិខ្ញុំដែលជាពួកពេនទីកុស បានមកដល់ចំណុចមួយ ទៅកន្លែងដែល—មានតន្ត្រីញាក់ទះដៃ ឬវាយស្គសំបែត ដើម្បីស្រែកឡើង។ នោះគឺជាអារម្មណ៍តែមួយគត់។ ពួកគេលេងនៅក្នុងក្រុមមុន ពួកគេទៅប្រយុទ្ធ។ ពួកគេបានទទួលអារម្មណ៍នៃសង្គ្រាម។ ខ្ញុំជឿលើតន្ត្រី។ ខ្ញុំជឿលើការទះ ដៃ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំជឿលើរឿងទាំងនេះ។ នោះហើយជាពិតប្រាកដជាង។ យើងគួរតែ មានវា។

112 ប៉ុន្តែអ្នកបានបន្សល់រឿងដ៏ធំមួយដែលមិនបានសម្រេច គឺជីវិតដែលលះបង់ខ្លួនឯង ដែលព្រះមានព្រះជន្មរស់នៅក្នុងអ្នកដោយស្វ័យប្រវត្តិ ធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវពីព្រោះវាត្រឹមត្រូវ។ បន្តធ្វើវា កុំសូម្បីតែគិតឲ្យសោះអំពីវា។ គ្រាន់តែរស់នៅ។ បន្ទាប់មកសម្លឹងមើល អ្នកឃើញអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង។ អ្នកគ្រាន់តែ...អ្នកមិន...អ្នកនៅលើផ្លូវខ្ពស់។ នោះហើយជាអ្វីដែលកាល់វ៉ារីមានន័យចំពោះអ្នក នៅតាមផ្លូវខ្ពស់ បើកចំហនៅថ្ងៃនោះសម្រាប់អ្នក។

113 ឥឡូវនេះ សូមចាំថា អ្នកមិនអាចជាពពែពាក់កណ្តាលនិងចៀមពាក់កណ្តាលបានទេ។ ពួកគេនឹងមិនលាយគ្នាបានទេ។

114 ឥឡូវនេះ មានមនុស្សជាច្រើននិយាយថា "បាទអ្នកដឹងទេ? យើងមាន អង្គការនៅក្នុងក្រុមរបស់យើង។ យើង យើងជួយអ្នកក្រ។ យើងធ្វើបែប*នេះ*" នោះមិនអីទេ ប៉ុន្តែអ្នកកំពុងតែលោតផ្លុំស្នែងរបស់អ្នក។ អ្នកមិនចាំបាច់ធ្វើ ដូច្នេះទេ។

115 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកធ្វើក្នុងទីស្ងាត់កំបាំងចុះ។" គ្រាន់តែដោយស្វ័យប្រវត្តិ អ្វីមួយដល់អ្នក មិនលើសពីការផឹកទេ។ អ្នកមានការស្រេកទឹក។ បើបុរសក្បែរអ្នកគាត់ស្រេកទឹក អ្នកក៏គិតអំពីគាត់ដែរ។ អ្នកគិតពីតម្រូវការ របស់ បុរសដែលនៅក្បែរអ្នកដូចគ្នានឹងអ្វីដែលអ្នកត្រូវការដែរ។ ហើយកុំមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះវា។ គ្រាន់តែរស់នៅ។

ឥឡូវនេះ អ្នកមិនអាចជាចៀមពាក់កណ្ដាលនិងពពែពាក់កណ្ដាលទេ។

116 ដូច្នេះប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ពួកជំនុំរបស់យើងមានអង្គការមួយ។ យើងផ្ដល់ឲ្យចំពោះជនក្រីក្រ ហើយយើងធ្វើ*បែបនេះ* ហើយធ្វើ*បែបនោះ* និងកិច្ចការ*ផ្សេងទៀត*។"

117 ប្រសិនបើអ្នកមានវាដោយគ្មានអ្វីផ្សេងទៀត គឺជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងអ្នក នោះអ្នកគ្រាន់តែធ្វើវាដោយឥតប្រយោជន៍ប៉ុណ្ណោះ។ ព្រះយេស៊ូវ...ប៉ុលបាន និយាយក្នុងកូរិនថូសទី១ជំពូក១៣ថា "ទោះបើខ្ញុំឲ្យទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំទាំងអស់ដល់អ្នកក្រីក្រក៏ដោយ ឬក៏ប្រគល់ខ្លួនឲ្យគេដុតជាយញ្ញបូជា នោះវាគ្មានប្រយោជន៍អ្វីដល់ខ្ញុំទេ។"

118 ឥឡូវនេះ វាពិបាកប៉ុន្តែវាគឺជាសេចក្ដីពិត។ អ្នកត្រូវតែទទួលយកការ ពិតនោះ។ ទទួលស្គាល់អ្វីដែលកាល់វ៉ារីបានធ្វើសម្រាប់អ្នក។ យើងមើលវា ហើយនិយាយថា "អ៎ូបាទ នោះមិនអីទេ។" នោះមិនមែនទេ បើសិនជាព្រះរាជ បុត្រានៃព្រះនោះ ត្រូវតែទៅឯកាល់វ៉ារី ដើម្បីជាប់ឆ្កាង នោះកូនប្រុសៗទាំងអស់ ដែលកើតមកត្រូវតែចូលទៅកាន់ភ្នំកាល់វ៉ារី។ គាត់ក៏ត្រូវតែមានកាល់វ៉ារី។ អ្នកត្រូវ តែមានថ្ងៃកាល់វ៉ារីនោះ។ ខ្ញុំត្រូវតែមាននៅថ្ងៃកាល់វ៉ារី។ នោះអាចដោះស្រាយរឿង បាបបាន។ មិនមែនចាប់ដៃជាមួយគ្រូគង្វាល មិនត្រូវប្រើអារម្មណ៍ចូលក្នុងក្រុមជំនុំ។ មិនមែនចូលមកដោយលិខិត មិនមែនចូលមកដោយអាជីព។ ប៉ុន្តែចូលមកដោយកំណើត។ ទ្រង់មិនដែលបានផ្ដល់លិខិតមួយ។ ទ្រង់មិនដែលមានអាជីពទេ។ ទ្រង់បានប្រទានកំណើតមួយ។ នោះហើយជារបៀបដែលយើងចូលមក។ បន្ទាប់ពីនោះដោយស្វ័យប្រវត្តិ គឺយើងរស់នៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទាន។

119 ឥឡូវនេះ សំគាល់មួយទៀត។ ពពែពាក់កណ្តាលចៀមពាក់កណ្តាល មិនអាចមានរឿងហ្នឹងទេ។ អ្នកជាពពែឬចៀម។ អ្នកមិនមែនជាពពែពាក់កណ្តាល និងចៀមពាក់កណ្តាលនោះទេ។ អ្នកជាពពែឬចៀម។

120 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែធ្វើរឿងល្អៗ ហើយគិតថាអ្នកអាចចូលទៅដោយរបៀបនោះ យើងមិនចាំបាច់មានថ្ងៃកាល់វ៉ារីនោះទេ។ ច្បាប់បានផ្តល់ បែបនោះ។ ប៉ុន្តែត្រូវតែយកថ្ងៃកាល់វ៉ារីនោះ ដើម្បីឲ្យយើងមិនអាចគ្រាន់តែជា សមាជិកក្រុមជំនុំទេ ប៉ុន្តែត្រូវធ្វើជាកូនប្រុសកូនស្រីរបស់ព្រះ។ នោះហើយជាអ្វី ដែលថ្ងៃកាល់វ៉ារីបានមក។ នោះហើយជាអ្វីដែលវាមានន័យសម្រាប់អ្នក ដើម្បីឲ្យ អ្នកអាចធ្វើហើយធ្វើតាម ហើយធ្វើដូចព្រះយេស៊ូវ។

121 ឥឡូវនេះ ទន្លេនឹងមិនហូរចុះឡើងក្នុងពេលតែមួយទេ។ ទន្លេរត់តែផ្លូវមួយគត់។ ហើយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះរត់ក្នុងផ្លូវតែមួយដែរ។ វាមិនលាយអ្វីជាមួយគ្នាដូច្នោះទេ។ ដំណើរការក្នុងវិធីដូចគ្នា។

122 សូមមើលព្រះយេស៊ូវ ចុងបញ្ចប់។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កិច្ចការដែល ខ្ញុំធ្វើអ្នកត្រូវតែធ្វើដូចគ្នា ហើយចូរអ្នករាល់គ្នាធ្វើលើសជាងនេះទៅទៀត ដ្បិតខ្ញុំទៅ ឯព្រះបិតា។"

123 ខ្ញុំមិននិយាយការនេះដល់ពួកជំនុំនៅទីនេះទេ។ អ្នកយល់។ ប៉ុន្តែសារទាំងនេះត្រូវបានថត។ រាប់ម៉ឺននាក់បានស្តាប់ពួកគេ។ នៅជុំវិញលោកិយ។

124 ខ្ញុំនឹងឆ្លើយសំនួរនោះសម្រាប់អ្នករិះគន់ឥឡូវនេះ។ ជាញឹកញាប់ខ្ញុំត្រូវបានគេ និយាយ...បានប្រាប់។ ពួកគេនិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកជឿលើព្រះគម្ពីរ? ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើអ្នកត្រូវតែធ្វើដូចគ្នា ហើយ ចូរអ្នករាល់គ្នាធ្វើលើសជាងនេះទៅទៀត ដ្បិតខ្ញុំទៅឯព្រះបិតា។"

125 តើអ្នកអាចទទួលការអាក្រក់យ៉ាងណាទៅ លោក? តើចម្ងាយឆ្ងាយប៉ុណ្ណាដែលអ្នកអាចវង្វេងដោយទ្រឹស្តីបញ្ញារបស់អ្នក ជាមួយនឹងចិត្តរបស់អ្នក ទស្សនៈរបស់អ្នក និងអ្វីទាំងអស់? មិត្តភក្តិ និងសម្លាញ់ចាស់ៗរបស់ខ្ញុំអើយ តើអ្នកមិនយល់ថាព្រះគម្ពីរនេះត្រូវបានបកប្រែខាងវិញ្ញាណទេឬអី?

126 ព្រះយេស៊ូវបានអរព្រះគុណដល់ព្រះវរបិតា ដែលទ្រង់បានលាក់វាចេញពីពួកអ្នកដែលមានការអប់រំ ហើយមានប្រាជ្ញាឈ្លាសវៃ និងពួកអ្នកប្រាជ្ញហើយ បានបើកសំដែងឲ្យកូនក្មេងស្តាប់ ដូចដែលនឹងមកដល់កាល់វ៉ារី។

127 ឥឡូវសូមមើល។ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលថា សូមមើលពីរបៀបដែលទ្រង់បានមានបន្ទូល។ "កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ" ទ្រង់កំពុងតែធ្វើវាហើយឥឡូវនេះ "កិច្ចការ ដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើនៅពេលនេះ ប្រោសអ្នកជំងឺអោយបានជា មនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ ឡើងវិញ ព្រមទាំងអោយមនុស្សខ្វាក់ភ្លឺដែរ អ្នកត្រូវតែធ្វើដូចគ្នា អ្នករាល់គ្នាធ្វើបាន បើអ្នកបានជឿខ្ញុំ អ្នកធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ។ ហើលើសជាងនេះទៅទៀតដែលអ្នកធ្វើបានដ្បិតខ្ញុំទៅកាន់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ។"

128 "បន្តិចទៀត លោកិយនេះនឹងមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ តែអ្នកនឹងឃើញខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នករហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ។ ខ្ញុំនឹងមិនចាកចេញពីអ្នក ដោយគ្មានភាពកក់ក្តៅឡើយ។ ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានដល់ព្រះវរបិតា។ ទ្រង់នឹងប្រទាន ព្រះដ៏ជាជំនួយដល់អ្នក មួយផ្សេងទៀតដែលជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលលោកិយ មិនអាចទទួលបាន។ តែអ្នកអាចទទួលទ្រង់បាន។"

129 ឥឡូវនេះកត់សម្គាល់។ កិច្ចការ "ដ៏ធំ" គឺដើម្បីមានអំណាចនៅក្នុងក្រុមជំនុំ មិនត្រឹមតែព្យាបាលអ្នកជម្ងឺដោយការអធិស្ឋាន ឬដេញអារក្សតាមរយៈការអធិស្ឋានទេ។ ប៉ុន្តែដើម្បីផ្តល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់អ្នកជឿ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក ហើយបានប្រគល់ទៅក្នុងដៃនៃក្រុមជំនុំដើម្បីផ្តល់ជីវិត។ អូ! នោះហើយជាអត្ថន័យរបស់កាល់វ៉ារី វាបានធ្វើឲ្យបុរសនិងស្ត្រីដែលគ្មាន សណ្តាប់ធ្នាប់បានលើកពួកគេឡើងទៅកន្លែងមួយ ដើម្បីធ្វើជាបុត្រានិងបុត្រី នៃព្រះ ដើម្បីប្រោសឲ្យជាពីឈឺនិងផ្តល់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដោយការផ្តល់ព្រះ វិញ្ញាណបរិសុទ្ធឲ្យគោរពប្រតិបត្តិ អ្នកជឿដែលជាមនុស្សដែលមិនជឿព្រះត្រូវបាន បង្កើតឲ្យជឿ ហើយចែកចាយខាងព្រលឹងវិញ្ញាណនូវជីវិតអស់កល្ប។ តើត្រូវ និយាយច្រើនបែបណា...

130 ស្ត្រីដែលមានជំងឺនេះបានដេកនៅទីនេះ ខ្ញុំអាចអធិស្ឋានដោយសេចក្តីជំនឿ ហើយនាងនឹងអធិស្ឋានដែរ ត្រូវបានប្រោសឲ្យជា។ នោះជារឿងដ៏អស្ចារ្យ។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់កំពុងតែធ្វើ។

131 "ប៉ុន្តែ" បានថែងថា "កិច្ចការធំជាងនេះអ្នកត្រូវធ្វើ។ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឲ្យអ្នកនូវអំណាចមិនមែនគ្រាន់តែដើម្បីចិញ្ចឹមគាត់មួយរយៈទេ ប៉ុន្តែដើម្បីផ្តល់ឲ្យគាត់ជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ដែលនឹងនៅអស់កល្បជានិច្ចជារៀងរហូត។" មនុស្សក្រីក្រ មនុស្សខ្វាក់មនុស្សទុគ៌ត តើនឹងបាត់បង់ម្តេចបាន? តើអ្នកមិនបានឃើញអ្វីដែល "ធំជាង"ទេ? នោះហើយជារឿងដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលអាចកើតឡើងបានគឺដើម្បីផ្តល់ជីវិតអស់កល្បដល់មនុស្ស។ ជីវិតអស់កល្បគឺជាអ្វី? ជាជីវិតដែលទ្រង់បានរស់នៅ ជីវិតដែលនៅក្នុងទ្រង់បានចែកចាយដល់អ្នកដទៃ។ តើមនុស្សម្នាក់អាចធ្វើបានទេ? បុត្រារបស់ព្រះអាចធ្វើបាន។

132 ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា "អស់អ្នកដែលធ្វើបាបអ្នក សូមថ្វាយពួកគេទៅអស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអ្នក អ្នកនោះនឹងរក្សាទុកគេវិញ។"

133 ឥឡូវនេះ នៅទីនេះដែលជាកន្លែងដែលព្រះវិហារកាតូលិកនិងផ្សេងទៀតជាច្រើនបានធ្វើប្រព្រឹត្តកំហុសមួយដ៏ធំ។ ពួកគេចេញទៅហើយនិយាយថា "ខ្ញុំអត់ទោសចំពោះអំពើបាបរបស់អ្នក" ។

134 តើពួកគេ ទទួលបានការអត់ទោសបាប នៅក្នុងព្រះគម្ពីរយ៉ាងដូចម្តេច? ពេត្រុសឆ្លើយសំណួរនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ ពួកគេនិយាយថា "តើយើងអាចធ្វើអ្វីដើម្បីឲ្យបានសង្គ្រោះ? តើយើងអាចទទួលអ្វីដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាទទួលបានឬទេ?" គាត់បានដាក់ចុះបញ្ហា។ គាត់បានប្រាប់ពួកគេពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។

135 គាត់បាននិយាយថា "ចូរអ្នករាល់គ្នាប្រែចិត្តចុះ មកឯព្រះហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។" សម្រាប់អ្វី? ការផ្តាច់បាបរបស់អ្នក។ ជាកិច្ចការ "ធំជាងគេ" ។

136 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ ដែលជាគ្រូគង្វាលនៅព្រឹកនេះ តើមានប៉ុន្មានអ្នកកំពុងតែស្តាប់ការសែតរបស់ខ្ញុំ ហើយស្ម័គ្រចិត្តចេញទៅកាលវ៉ារីនៅព្រឹកនេះ? ហើយមើលទៅអ្វីដែលព្រះបានធ្វើនៅទីនោះសម្រាប់អ្នក។ ហើយបោះបង់ចោលគោលលទ្ធិនិកាយរបស់អ្នក ហើយអធិប្បាយពីដំណឹងល្អ។ ហាលេលូយ៉ា! វាស្ថិតនៅទីបញ្ចប់របស់ឥឡូវនេះ។ តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីជាមួយវា?

137 "សម្រាប់ការប្រែចិត្តនិងការផ្តាច់បាបត្រូវតែបានអធិប្បាយ នៅក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ដល់លោកិយទាំងមូល ចាប់ផ្តើមពីក្រុងយេរូសាឡិម។" ហាលេលូយ៉ា! ថ្វាយសិរីរុងរឿង! ទ្រង់គង់នៅ។

138 តើកាល់វ៉ារីមានន័យយ៉ាងណាចំពោះអ្នក? តើថ្ងៃនោះប៉ះពាល់អ្វីដល់អ្នក? តើវាធ្វើឲ្យ អ្នកចេញជាមួយទេវសាស្រ្ត? តើវាធ្វើឲ្យអ្នកមានអាវផ្កា? ឬតើវាធ្វើឲ្យអ្នកក្លាយជាគ្រីស្ទាន ដែលបានលក់ចេញ? ហាលេលូយ៉ា!

139 អំពើបាបត្រូវបានរំដោះចេញ "អ្នកនឹងធ្វើកិច្ចការធំជាងនេះទៅទៀត" អ្នកមើលឃើញថាអ្នកណាដែលជា "អ្នករាល់គ្នា" តើមិនមែនទេ? "ធ្វើការធំជាងនេះ" យកអំពើបាបចេញក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

140 ប៉ុន្តែតាមរយៈគោលជំនឿនិងនិកាយផ្សេងៗ ដូច្នេះវាបានចងអ្នកចុះទៅកន្លែង មួយ អ្នកកំពុងនៅតែបម្រើលោកិយ។ ប្រាប់ខ្ញុំមានស្ត្រីណាម្នាក់ឬបុរសណាម្នាក់ អាចមករកកាល់វ៉ារីហើយព្យាយាមធ្វើជាមនុស្សធំ ដោយសារតែមានអ្នកខ្លះ និយាយអ្វីមួយ។ ប្រាប់ខ្ញុំពីកន្លែងដែលអ្នកអាចមើលទៅមុខកាល់វ៉ារី ក្នុងពន្លឺដ៏ ត្រឹមត្រូវនៅថ្ងៃកាលវ៉ារីនោះ។ តើថ្ងៃកាល់វ៉ារីរបស់អ្នករបៀបណា ហើយចេញ មកក្រៅជាមួយអាវខោផ្កា? របៀបដែលអ្នកអាចចេញមកអាយ៉ងរបស់អង្គការខ្លះ ហើយអធិប្បាយពីគោលលទ្ធិដែលមនុស្សបង្កើត? ហេតុអ្វីមិនធ្វើឲ្យអ្នកបន្ទាបខ្លួនទៅកាន់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ? ប្រសិនបើអ្នកចង់ទៅទីនោះ អ្នកនឹងចេញមកដោយរាបសារ។ តើអ្នកចង់ក្លាយជាធំយ៉ាងដូចម្តេច? នៅក្នុងអង្គការរបស់អ្នកជាមួយនឹង ការស្លាប់នៅក្រោមឆ័ត្ររបស់អ្នក នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រា នៃព្រះបានបន្ទាបអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ទៅកាន់រូបកាយដែលគេកាប់បំផ្លាញត្រូវអាម៉ាស់ និងចំអកហើយពួកគេបានដោះសម្លៀកបំពាក់ទ្រង់ ហើយបានឆ្កាងទ្រង់ នៅចំពោះលោកិយ។ "គួរឲ្យអាម៉ាស់ណាស់។" តើអ្នកអាចធ្វើបានយ៉ាងដូចម្តេច ចូលទៅកាន់ភ្នំកាល់វ៉ារីហើយចេញទៅក្រៅអ្វីៗខុសពីអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ តើគួរអោយអាម៉ាស់ប៉ុណ្ណា?

"អូ" អ្នកនិយាយថា "ពួកគេនឹងទាត់ខ្ញុំចេញ" អនុញ្ញាតឲ្យពួកគេទាត់ចុះ។

141 សូមឲ្យថ្ងៃរបស់អ្នកនៅភ្នំកាល់វ៉ារី ព្រះជាម្ចាស់នឹងមានផ្លូវរបស់ទ្រង់ជាមួយអ្នក។ សូមឲ្យខ្ញុំបានដកស្រង់ពាក្យនោះម្តងទៀត។ សូមឲ្យថ្ងៃរបស់អ្នកនៅកាល់វ៉ារី ព្រះជាម្ចាស់នឹងមានផ្លូវរបស់ទ្រង់ជាមួយអ្នក។

សូមឲ្យយើងអធិស្ឋាន។

142 ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមនាំយើងទាំងអស់គ្នាទៅកាល់វ៉ារីឥឡូវនេះ។ សូមឲ្យយើងចេញពីខ្លួនឯង ព្រះអម្ចាស់អើយ ការខ្លាចរបស់មនុស្ស ការភ័យខ្លាចនៃអ្វីដែលនរណាម្នាក់និយាយ។ ហេតុអ្វីបានជាលោកិយទាំងមូលបានសើចចំអកដាក់ទ្រង់ហើយបានចំអកឲ្យទ្រង់។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានស្តាប់បង្គាប់រហូតដល់សុគត់។ ទ្រង់បានស្តាប់បង្គាប់និងទទួលក្តីអាម៉ាស់។ ទ្រង់គោរពប្រតិបត្តិ សូម្បីតែស្ថិតនៅក្រោមរដ្ឋាភិបាលសហព័ន្ធ។

143 ហើយយើងបានដឹងថា នៅពេលដែលសាតាំងបានវាយប្រហារផែនដីនេះ វាបានក្លាយជាអ្នកគ្រប់គ្រងនិងសិទ្ធិអំណាចនៅលើផែនដីនេះ។ វាបានធ្វើជាសាក្សីដដែលៗនៅចំពោះមុខយើង វានិយាយថា "នរគទាំងនេះជារបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងធ្វើអ្វីស្រេចតែខ្ញុំចង់។" ហើយយើងដឹងថា ចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះមកដល់លោកិយនេះ បាននៅក្រោមបណ្តាសា វាត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយអ្នកដែលដាក់បណ្តាសាវា។

ប៉ុន្តែឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំយើងខ្ញុំបំរើអាណាចក្រ ដែលមិនត្រូវបានដាក់បណ្តាសារ។

144 ព្រះវរបិតាអើយ តើអស្ចារ្យយ៉ាងណាទៅ ដែលទ្រង់បានធ្វើការអស្ចារ្យក្នុងរឿង នៅក្នុង—រូបភាពលោកិយនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ អនុញ្ញាតឲ្យរូបភាពដ៏អស្ចារ្យទាំងនេះ ដូចជា*បញ្ញត្តិទាំងដប់ប្រការ*ជាដើម ចេញមកដើម្បីឲ្យមនុស្សប្រុសស្រី បានឃើញ ដែលសូម្បីតែទ្វារព្រះវិហារក៏ងងឹត ប៉ុន្តែអនុញ្ញាតឲ្យពួកគេមើលឃើញ អ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។ ផ្លូវរបស់ព្រះគឺជាមធ្យោបាយដែលត្រូវបានបដិសេធដោយសារ លោកិយនេះ។ ពីព្រោះយើងដូចជា...យើងទៅប្រទេសរុស្ស៊ីក្រោមរបបកុម្មុយនិស្ត។

145 យើងស្ថិតនៅក្នុងលោកិយនេះ ប៉ុន្តែយើងមិនមែនជារបស់លោកិយនេះទេ។ យើងបានទៅទៅកាល់វ៉ារី។ យើងបានឆ្លងខ្លួនឯងសម្រាប់ព្រះរាជ្យរបស់ព្រះធ្វើជាផ្នែកមួយរបស់ទ្រង់។ មិនថាលោកិយនិយាយអ្វីទេ យើងដើរតាមផ្លូវដែលមានមនុស្សតិចណាស់ ដែលត្រូវគេមើលងាយដល់ព្រះអម្ចាស់។ យើងបន្តការរស់ឡើងវិញ ហើយយើងជឿថានឹងមកជាឆាប់នៅក្នុងព្រះហស្តព្រះអម្ចាស់ រហូតដល់ពេលដែលយើងនឹងត្រូវបានរស់ឡើងវិញចូលទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ ដែលនឹងគ្រប់គ្រងលើលោកិយនេះ។ ដូចដានីយ៉ែលបានទាយហើយវាបានបំបែកលោកិយទាំងអស់ ចូលទៅក្នុងអង្គការតិចតួចហើយខ្យល់បានបក់ចេញពីវា ដាន់

កម្តៅខ្លួននៅរដូវក្តៅ។ ប៉ុន្តែភ្នំដែលថ្មបានដុះឡើង ភ្នំដ៏អស្ចារ្យដែលគ្របដណ្តប់ លើផែនដី។ ថ្មនោះនឹងមក។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ យើងចង់ក្លាយជាផ្នែកមួយ របស់វា។ ចូរយើងបដិសេធខ្លួនយើង យកឈើឆ្កាងរបស់យើងជារៀងរាល់ថ្ងៃ រស់នៅសម្រាប់ព្រះគ្រីស្ទ រស់នៅសម្រាប់អ្នកដទៃ។ សូមប្រទានព្រះអម្ចាស់អើយ។

146 មានមួយចំនួននៅទីនេះព្រឹកនេះ ដែលមិនស្គាល់ទ្រង់ថាជាព្រះអង្គសង្គ្រោះ ហើយចង់ចងចាំនៅក្នុងការអធិស្ឋានបញ្ចប់ ហើយចង់ឲ្យការនេះក្លាយជាថ្ងៃរបស់ទ្រង់នៅភ្នំកាល់វ៉ារី តើអ្នកនឹងលើកដៃ ហើយនិយាយថា "សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។ ខ្ញុំចង់ស្គាល់ទ្រង់ជាព្រះសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ។" ព្រះប្រទានពរ ដល់អ្នក ប្អូនប្រុស។ មានអ្នកផ្សេងទៀតទេ? ព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុសដែលខាងក្រោយនោះ។

147 តើនឹងមាននរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតទេ? និយាយថា "ខ្ញុំចង់ស្គាល់ទ្រង់។ ខ្ញុំចង់បាននេះជាថ្ងៃនៅកាល់វ៉ារីសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំឈឺហើយអស់កម្លាំង។ តើអ្វីបានប្រើប្រាស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍អៀនខ្លាំងណាស់នៅទីនេះ ជាមួយអ្វីដែលខ្ញុំបានកើតមក? ខ្ញុំត្រូវបានកើតជាកូនប្រុសរបស់ព្រះ ហើយនៅទីនេះខ្ញុំកំពុងកាន់ខ្ជាប់នូវរឿងរបស់លោកិយ។ សូមអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំត្រូវបានឆ្កាងនៅថ្ងៃនេះ។ សូមឲ្យខ្ញុំបានឆ្កាងថ្ងៃ នេះដោយខ្លួនឯង និងគំនិតរបស់ខ្ញុំដើម្បីអោយខ្ញុំបានរស់នៅជាមួយព្រះគ្រិស្ត និងអោយអស់អ្នកដែលជឿលើព្រះបុត្រា។ មិនថាអ្វីដែលពួកគេធ្វើចំពោះខ្ញុំ ចំអកខ្ញុំ ហើយបៀតបៀនខ្ញុំ និយាយអាក្រក់គ្រប់បែបយ៉ាងប្រឆាំងនឹងខ្ញុំនិងរឿង ទាំងឡាយ សូមអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំដើរដោយបន្ទាបខ្លួននិងទន់ទាបដូចជាកូនចៀម ដូចទ្រង់បានធ្វើ។ ហើយទ្រង់បានសន្យាថានឹងចិញ្ចឹមខ្ញុំឡើងម្តងទៀត នៅថ្ងៃ ចុងក្រោយ។ ខ្ញុំកំពុងស្វែងរកថ្ងៃនោះ។" សូមលើកដៃឡើង? ព្រះប្រទានពរដល់ អ្នកនៅទីនោះ ហើយអ្នក។ ល្អណាស់។ ខ្លះទៀតគ្រាន់តែ...សូមព្រះប្រទានពរ ដល់អ្នក។ ព្រះប្រទានពរដល់អ្នក។ មានទៀត មុនពេលយើងអធិស្ឋាន។

148 ព្រះវរបិតាសួគ៌ បានចែងថា នៅពេលដែលលោកពេត្រុសបានអធិប្បាយនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ "មានមនុស្សជាច្រើនជឿត្រូវបានបន្ថែមទៅកាន់ក្រុមជំនុំ។" ពួកគេពិតប្រាកដជឿដោយអស់ពីចិត្តរបស់ពួកគេ។ មនុស្សទាំងនេះ ដែលទើបតែលើកដៃរបស់ពួកគេឡើង ខ្ញុំជឿថាពួកគេជឿដោយអស់ពីដួងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ហើយប្រសិនបើពួកគេមានជំនឿ គឺមានអាងទឹកមួយកំពុងរង់ចាំនៅទីនេះ។

ពួកគេ ចង់បានការលើកលែងអំពើបាប។ មានម្នាក់នៅទីនេះដែលអាចធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹក ឲ្យពួកគេនៅក្នុងព្រះនាម។ ហើយនាមតែមួយគត់ដែលមាននៅក្រោមស្ថានសួគ៌ ដែលបានផ្តល់ឲ្យក្នុងចំណោមមនុស្សដែលយើងត្រូវបានសង្គ្រោះ។

149 ដ្បិត ដូចដែលខ្ញុំបានដកស្រង់នូវបទគម្ពីរ កាលពីបន្តិចមុននេះថា "ការប្រែចិត្តនិងការផ្តាច់បាបត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ទៅកាន់លោកិយទាំងមូលដែលចាប់ផ្តើមពីក្រុងយេរូសាឡិម" ហើយនៅយេរូសាឡឹម នៅពេលដែលការប្រែចិត្តបានផ្តាច់ សាវកប៉ុលបានប្រាប់ពួកគេពីបទគម្ពីរបានចែងថាពួកគេត្រូវតែ "ប្រែចិត្តជាមុន ហើយបន្ទាប់មកទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះ យេស៊ូវគ្រីស្ទ។" នោះគឺជាកិច្ចការរបស់គ្រូគង្វាលដែលត្រូវធ្វើ។ ដើម្បីឲ្យពួកគេ ប្រែចិត្ត ហើយឲ្យគាត់ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យពួកគេដើម្បីលោះពួកគេពីអំពើបាប។ អស់អ្នកដែលប្រព្រឹត្តអំពើបាប ច្រូតបានអំពើបាប អស់អ្នកប្រព្រឹត្តបាបនោះត្រូវ បណ្តាសាហើយ!

150 ព្រះវរបិតា តើលោកិយទទួលនូវភាពច្របូកច្របល់ដូចពួកគេដែរឬទេ? បាន? ហេតុអ្វីមិនជឿដំណឹងល្អដ៏សាមញ្ញ? ហើយពួកគេថែមទាំងនាំចូលជំនួសនាម ក្លែងក្លាយ ពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកមិនពិត ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធខុសពិធីបុណ្យជ្រមុជ ទឹកចាប់ដៃគ្នាជាមួយពួកអ្នកបំរើដោយប្រើព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែលមិននៅក្នុងបទគម្ពីរឡើយ ឯកសារ ដែលបង្កើតឡើងដោយបុរសរ៉ូម៉ាំងមិនមែនជាការបង្រៀនរបស់ពួកគ្រីស្ទាននៅកន្លែង ណានៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ។ ការបញ្ឈប់នៃអំពើបាបមិនអាចត្រូវបានបញ្ចេញ តាមរយៈចំណងជើងនោះទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈនាមនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ត។

151 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតាអើយ យើងដឹងថាវាមិនពេញនិយមនោះទេ។ ផ្លូវរបស់ទ្រង់តែងតែនៅដដែល។ ប៉ុន្តែសូមអោយបុរសនិងស្ត្រីនៅព្រឹកនេះ ចូលមកថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារី។ កន្លែងដែលព្រះយេស៊ូវត្រូវគេមើលងាយ នៅថ្ងៃ អាម៉ាស់នោះ នឹងត្រូវបានដកចេញ ត្រូវបានកាប់ទៅជាបំណែក ត្រូវបានគេស្តោះ ទឹកមាត់លើ ហើយធ្វើការលេងសើច របស់លោកិយទាំងមូលដោយក្រុមជំនុំ ដោយមនុស្សដែលគួរតែស្រឡាញ់ទ្រង់។ តែនៅក្នុងនោះទាំងអស់ ទ្រង់មិនបាន បើកមាត់របស់ទ្រង់សោះ ហើយបានសុគត សម្រាប់មនុស្សដែលកំពុងតែ ចំអកទ្រង់។

152 ព្រះអង្គអើយ នាំយើងទៅកាល់វ៉ារីនៅព្រឹកនេះ។ ហើយប្រសិនបើពួកគេនិយាយថាយើងឆ្កួត ពួកគេនិយាយថាយើងបានទទួលព្រះគម្ពីរខុស អ្វីដែលពួកគេចង់និយាយ ពួកគេមិនអាចឈរនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះ ហើយនិយាយ ថាវាខុស។

ពួកគេមិនអាចគ្របបាំងអំពើបាបរបស់ពួកគេដោយព្រះគម្ពីរ។ ព្រះគម្ពីរបានរកឃើញអំពើបាបរបស់គេ ការមិនជឿរបស់ពួកគេ មានប្រជាប្រិយ ដើម្បីធ្វើដូចជាហ្វូងមនុស្សដទៃទៀត។ សូមពួកគេមកឯភ្នំកាល់វ៉ារីនៅព្រឹកនេះ។

153 "ហើយចាប់ផ្ដើមពីក្រុងយេរ៉ូសាឡិម។ ការប្រែចិត្តនិងការផ្ដាច់បាបត្រូវតែប្រកាសប្រាប់នៅក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ដល់គ្រប់ប្រជាជាតិទាំងអស់ចាប់ពីក្រុងយេរ៉ូសាឡិម។"

អនុញ្ញាតឲ្យពួកគេយកជំហានដែលបានជាប់នឹងឈើឆ្កាងដូចគ្នា នឹងត្រូវបានគេស្ដោះ។ ហើយចំអកដាក់ ព្រមទាំងយកជាការលេងសើច និងបានហៅអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេអាច ត្រូវបានគេហៅថានៅក្នុងបន្ទាត់នៃការបះបោរសាសនា អ្នកថែរក្សាព្រះវិហារ អ្វីទាំងអស់ដែលពួកគេចង់ហៅ។

សូមឲ្យយើង ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅព្រឹកនេះ យកផ្លូវរបស់យើងជាមួយព្រះអម្ចាស់ដែលគេមើលងាយ។ សូមឲ្យយើងដើរដូចជាពួកសាវកបានធ្វើ ហើយមិនងាកខាងស្ដាំឬខាងឆ្វេង ហើយដោយសេចក្ដីល្អនៃចិត្តបម្រើព្រះរបស់យើង។ សូមប្រទានមកព្រះវរបិតាអើយ។

154 ឥឡូវនេះ សូមព្យាបាលអ្នកឈឺ និងអ្នកដែលរងទុក្ខ ដែលបានចូលមកក្នុងបន្ទាត់នៃការអធិស្ឋាន។ សូមឲ្យពួកអ្នកទាំងនេះដែលលើកដៃរបស់ពួកគេ បានប្រែចិត្តនាពេលឥឡូវនេះ។ សូមឲ្យពួកគេដែលបានឈរយ៉ាងយូរនោះ បានផ្លាស់ទីទៅទឹកនិងលាងអំពើបាបរបស់ពួកគេ ដាក់នៅលើព្រះនាមនៃយញ្ញបូជាគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ អាម៉ែន។

ខ្ញុំបានឱនក្រាបឈើឆ្កាងព្រះអង្គ
ទាំងសូមឲ្យទ្រង់លាងអស់បាបខ្ញុំផង។
ឈាមទ្រង់បានលាងខ្ញុំឲ្យឥតសៅហ្មង។
សរសើរព្រះនាមទ្រង...

ចូរសរសើរព្រះនាមវិសេស
ចូរសរសើរព្រះនាមវិសេស
ឈាមទ្រង់បានលាងខ្ញុំឲ្យឥតសៅហ្មង។
ចូរសរសើរព្រះនាមវិសេស

ខ្ញុំបានសង្គ្រោះទ្រង់ប្រោសយ៉ាងអស្ចារ្យ (ដោយរបៀបណា?)
ទ្រង់បានសុគត់ឲ្យខ្ញុំបានជ្រះថ្លា
ក៏ប្រោសដល់ខ្ញុំដោយសារឫទ្ធិចេស្តា...(ធ្វើជាម្នាក់នៅក្នុងចំណោមទ្រង់) ។
សរសើរព្រះនាមទ្រង់...

ចូរសរសើរព្រះនាមវិសេស
ចូរសរសើរព្រះនាមវិសេស (នាមដ៏វិសេស)
អូឈាមទ្រង់បានលាងខ្ញុំឲ្យឥតសៅហ្មង...។
សរសើរព្រះនាមទ្រង់...

155 តើវាមិនធ្វើអ្វីដល់អ្នកទេ? គ្រាន់តែលាងអ្នកចេញ។ ដាក់ក្តីសង្ឃឹមក្នុងអ្នកជីវិត ជីវិតអស់កល្ប។

156 តើអ្វីទៅដែល "បានឆ្កាងជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ"? ត្រូវរស់នៅសម្រាប់អ្នកដទៃ។ តើអ្វីទៅជាប្រភេទផ្សេងទៀត? អ្នកដែលស្អប់អ្នក អ្នកដែលមិនចូលចិត្តអ្នក អ្នកដែលចង់សើចឡកឡឺយចំពោះអ្នក រស់នៅសម្រាប់ពួកគេ។ នៅជាមួយពួកគេ ស្រឡាញ់ពួកគេ "អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកទាំងនោះ អ្នករាល់គ្នាដែលប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់អើយ ចូរនិយាយតែសេចក្តីណាដែលអ្នករាល់គ្នាប្រព្រឹត្ត ទៅសុទ្ធតែជាពាក្យអួត សម្តីរបស់អ្នករាល់គ្នាឥតប្រយោជន៍។ ពួកគេបានបៀតបៀនពួកហោរាដែលនៅពីមុខឯងផង។"

157 ខ្ញុំគិតថាសារនោះប្រហែលជានឹងជួយក្រុមជំនុំព្រឹកនេះ អ្នកនឹងឃើញថាយើងត្រូវការកាល់វ៉ារី យើងត្រូវការការឆ្កាង។

158 ឥឡូវនេះ តើអ្វីទៅដែលបានបញ្ចប់ហើយ? វាត្រូវបានបង់ថ្លៃស្រេចហើយ។ បងស្រីជិះរទេះរុញ និងមនុស្សនៅទីនេះដែលឈឺនិងរងទុក្ខ វាត្រូវបានលោះ រឿង

តែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវតែធ្វើគឺជឿ។ ទទួលយកវាក្នុងវិធីដូចគ្នា ហើយអ្នកនឹងបានជា។

159 ចូរចាំថាៈ តើវាគឺជាអ្វី? អ្នកអាចទៅកាន់លោកិយបាន ផ្សាយដំណឹងល្អ ព្យាបាលជម្ងឺ។ និងផ្តល់ជីវិតអស់កល្ប។

កិច្ចការដ៏ធំដែលត្រូវធ្វើ នៅទីនេះគឺជាបុរសម្នាក់ដេកនៅទីនេះជាមួយ—ជាមួយនឹងមហារីកដុំសាច់អ្វីក៏ដោយ។(យើងបានឃើញគាត់ជាញឹកញាប់ ប្រទាន ពរជ័យរបស់ទ្រង់ ហើយប្រោសបុរសនោះឲ្យជាឡើងវិញ ប្រោសស្រ្តីនោះឲ្យជា។ រាប់សិបរាប់ពាន់ដងករណី រាប់ពាន់រាប់ពាន់នៅជុំវិញពិភពលោក សូមមើល ពួកគេបានយកគាត់ចេញពីគ្រែ។ គ្រាន់តែស្រមោលនៃមនុស្សកើតជំងឺមហារីក ថ្ងៃនេះគាត់ជាមនុស្សដែលមានសុខភាពល្អ។) "កិច្ចការទាំងនេះដែលខ្ញុំធ្វើនឹងអ្នក ក៏ធ្វើធំជាងនេះទៅទៀត" "លើសពីនេះ" ត្រឹមត្រូវហើយ។

តើអ្វីទៅ? ខ្ញុំបានផ្តល់ឲ្យ ពួកគេនូវជីវិត បន្ថែមតាមរយៈព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ពន្យាជីវិតរបស់ពួកគេសម្រាប់ ពីរបីថ្ងៃ។

ប៉ុន្តែ "ចូរធ្វើលើសពីនេះទៅទៀត អ្នកនឹងឲ្យជីវិតអស់កល្បជានិច្ចដល់ ពួកគេតាមរយៈឈ្មោះរបស់ខ្ញុំ។" វ៉េវ!

160 ហេតុអ្វីបានជាអ្នកខ្មាស់នឹងនាមដ៏មានតម្លៃនោះ? ហេតុអ្វីបានជាមនុស្សគេចចេញពីវាហើយងាកចេញពីវាវិញ? វាគឺជាអារក្ស។ ពិតណាស់។

161 "ការប្រែចិត្តនិងការផ្តាច់បាបត្រូវបានអធិប្បាយនៅក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់លោកិយទាំងមូលចាប់ផ្តើមពីក្រុងយេរូសាឡិម។" ទីនោះជាកន្លែងដែលព្រះបន្ទូលបានទៅចេញជាលើកដំបូង។ តើវាត្រូវទេ? "ការប្រែចិត្តនិងការផ្តាច់បាបត្រូវបានប្រកាសនៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ចាប់ផ្តើមពីក្រុងយេរ៉ូសាឡិម។"

162 ឥឡូវ ដំបូង យើងនឹងធ្វើដូចដែលទ្រង់បានធ្វើៈ មានការអធិស្ឋានដើម្បីព្យាបាលអ្នកឈឺ។

163 បន្ទាប់មក យើងនឹងមានរង្វាន់ដ៏អស្ចារ្យៈ ទឹកបានត្រៀមរួចរាល់ហើយនៅខាងក្រោយនេះ អ្នកណាដែលចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក (មានសម្លៀកបំពាក់នៅទីនេះសម្រាប់ស្ត្រីនៅទីនេះសម្រាប់បុរស) ឈរត្រៀមខ្លួន សម្រាប់អ្នកដើម្បី ឲ្យអំពើបាបរបស់អ្នកបានផ្តាច់ចេញ ពីព្រោះចងចាំថា អំពើបាបរបស់អ្នកអាច ផ្ទេរ

បាន យោងទៅតាមសេចក្ដីបង្រៀនក្នុងព្រះគម្ពីរ។ "ដ្បិតគ្មាននាមណានៅ ក្រោមស្ថានសួគ៌បានប្រទានដល់មនុស្សដែលអ្នកត្រូវបានសង្គ្រោះឡើយ។"

164 លោកប៉ុលបានជួបអ្នកខ្លះ ដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជរួចហើយ។ ហើយពួកគេបានស្រែកដោយបានទទួលជ័យជម្នះ។ គាត់និយាយថា "តើអ្នកបានទទួលបុណ្យជ្រមុជអំពីអ្វី?"

ពួកគេនិយាយ "ទៅកាន់យ៉ូហាន"។

ទ្រង់តបថា "យ៉ូហានបានធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកឲ្យមានការប្រែចិត្ត" ឥឡូវ សូមចាំ ការប្រែចិត្ត មិនមែនសម្រាប់ការផ្ដាច់បាបទេ។ តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់យល់ពីវា? មិនមែនដើម្បីលោះបាបទេ។ ពួកគេត្រូវបាន ទទួលបុណ្យជ្រមុជនោះត្រឹមត្រូវហើយ ការប្រែចិត្ត។ ពួកគេបានប្រែចិត្តៈ "មែន ហើយ ខ្ញុំបានប្រែចិត្ត។ ខ្ញុំ ជឿថាទ្រង់នឹងយាងមក។" ពួកគេត្រូវបានទទួល បុណ្យជ្រមុជទឹក*ដើម្បីការប្រែចិត្ត*។ ដែលត្រូវនិយាយថា "ការជឿលើព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ គ្រីស្ទ។"

165 នៅពេលដែលពួកគេបានលឺសម្លេង*នេះ* (ដែលយញ្ញបូជាបានមករួចហើយ) ពួកគេបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកជាថ្មីម្ដងទៀត នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ។ ហើយបន្ទាប់មកគឺនៅពេលដែលគាត់ដាក់ដៃលើពួកគេ ព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធក៏បានប្រទានដល់ពួកគេដែរ។ ហើយពួកគេបាននិយាយភាសាដទៃហើយ បានទាយផង។

166 ឥឡូវ តើអ្នកនឹងផ្លាស់ប្ដូរបទគម្ពីរនោះយ៉ាងដូចម្ដេច? អ្នកដាក់ម្រាមដៃរបស់អ្នកនៅកន្លែងមួយ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដែលជាកន្លែងដែលមនុស្សគ្រប់គ្នា ត្រូវបានអត់ទោសពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ។ នៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាថ្មីហើយធ្លាប់ទទួលបុណ្យជ្រមុជនៅក្នុងមធ្យោបាយផ្សេងទៀត តែនៅក្នុងនោះគឺជាព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។

167 បង្ហាញខ្ញុំពីកន្លែងមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលជាកន្លែងដែលមនុស្សណាមួយបានទទួលបុណ្យជ្រមុជនៅក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឬនាំមកឲ្យខ្ញុំដាក់លើតុរមួយ ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រ ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃព្រះវិហារដែលបានបង្ហាញកន្លែងដែលនរណាម្នាក់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះនាមព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺទាល់តែបីរយឆ្នាំក្រោយ

ជាឆ្នាំបន្ទាប់ពីការស្លាប់របស់សាវកចុងក្រោយ នៅពេលនោះព្រះវិហារកាតូលិកត្រូវបានរៀបចំ។

168 ឥឡូវនេះខ្ញុំមានសៀវភៅ *ឪដំបូងរបស់នីសិន* ហើយនិង...អ្នកប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់។ និងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលត្រឹមត្រូវនៅក្នុងការសិក្សារបស់ខ្ញុំ បុរាណបំផុតប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏ពិសិដ្ឋនៅក្នុងពិភពលោកនេះជាភស្តុតាងត្រឹមត្រូវដែលយើងមាន។

169 មើល*ភ្ញៀវរបស់យើងអាទិត្យនេះ* ឬសាសនានិយម នៃវិហាកាតូលិកហើយមើលពួកគេ អ្វីដែលពួកគេនិយាយ "ពួកប្រូតេស្តង់ខ្លះ ប្រហែលជា មិនបានសង្គ្រោះដោយសារតែពួកគេមិនគោរពតាមគោលលទ្ធិរបស់ពួកកាតូលិក ព្រះគម្ពីរបានចែងថា 'ធ្វើបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ' ប៉ុន្តែ យើងបានយកភាពស្ងប់ស្ងាត់ចេញពីព្រះនាមព្រះយេស៊ូវហើយដាក់វានៅលើ 'ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ' ហើយពួកគេសារភាពវា។"

ឥឡូវនេះ សូមបង្ហាញខ្ញុំ ពីព្រះគម្ពីរដែលផ្ទុយនឹងរឿងនោះ។

170 ហើយនៅទីនោះអ្នកបាន។ តែលោកិយគោរពវា។ ហេតុអ្វី? ព្រោះពួកគេមិនធ្លាប់ទៅកាល់វ៉ារីទេ។ នោះហើយ។ ពួកគេមិនដែលបានឃើញទេ។

171 ពួកគេនឹងសើចចំអកឲ្យអ្នកហើយហៅអ្នក...ពួកគេនឹងហៅអ្នកថា "មនុស្សចាស់គំរិល" "ព្រះយេស៊ូវតែមួយគត់" ហើយឈ្មោះដែលពួកគេហៅលេងសើចនោះ។ តើវាខុសគ្នាយ៉ាងណាទៅដែលវាហៅអ្នក? អ្វីដែលពួកគេបាន...គាត់ ខ្វល់ពីអ្វីដែលគេហៅគាត់? ទ្រង់ត្រូវគេឆ្កាង។ គាត់បានរស់នៅសម្រាប់ព្រះ ហើយសម្រាប់ទ្រង់តែមួយ។ ហើយប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណដូចគ្នានោះគឺនៅក្នុងទ្រង់ គឺនៅក្នុងអ្នកដែរ នឹងឲ្យអ្នកធ្វើដូចគ្នាដែរ៖ ដោយព្រះនាមរបស់ទ្រង់។ "អ្វីដែលអ្នកធ្វើ" (ព្រះគម្ពីរបានចែង) "ដោយពាក្យសំដីឬទង្វើត្រូវធ្វើទាំងអស់ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សរសើរតម្កើងព្រះ។"

172 តើអ្នកទទួលបានទ្រឹស្តីដែលជាគោលលទ្ធិពីសាសនាមិនពិតឬ? ចេញពីកាតូ លិក មិនមែនចេញពីព្រះគម្ពីរឡើយ។ ពាក្យថា "ព្រះត្រៃឯក" មិនត្រូវបានរៀបរាប់នៅក្នុងវចនានុក្រមទេ បទគម្ពីរទាំងមូលពីលោកុប្បត្តិរហូតដល់វិវរណៈ។ មិនមានរឿងបែបនេះទេ។ មិនមានរឿងដូចជាព្រះត្រីឯកទេ។ ទ្រង់គឺជាព្រះតែមួយអង្គ។ ធ្លាប់ជាព្រះតែមួយ។ ទ្រង់មានមុខងាបី មុខងារជាព្រះវរបិតានៅក្រោម លោក

ម៉ូសេ។ មុខងារម្តងនៅក្នុងសាច់ឈាមដូចជាព្រះរាជបុត្រាព្រះយេស៊ូវ។ ឥឡូវនេះ ទ្រង់មានមុខងារជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែវាជាព្រះតែមួយ។ ព្រះតែ មួយ មិនមែនជាមួយនឹងឈ្មោះបី។ មានមុខងារបី ក្នុងព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទតែមួយ។

173 អ្វីខុសប្លែកពីគ្នាគឺជាអ្នកមិនជឿ។ ហើយខ្ញុំបានសុំឲ្យនរណាម្នាក់បង្ហាញថា ប្រសិនបើវាមិនមែន។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំបាននិយាយសម្រាប់ឆ្នាំបន្ទាប់ មួយឆ្នាំទៅ មួយឆ្នាំគ្មាននរណាម្នាក់បានយកវាឡើងនៅឡើយទេ មើលឃើញដោយសារតែវាមិនអាច។ ខ្ញុំបានយក...នៅទីនេះព្រះគម្ពីរជាដំបូង។ ហើយមានប្រវត្តិសាស្ត្របុរាណ ដើម្បីបង្ហាញថាវាពិតប្រាកដណាស់ត្រឹមត្រូវ។ ហើយហេតុអ្វីបានជាអារក្ស...? ខ្ញុំ...ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា ពួកគេចង់ត្រូវធ្វើបែបនោះ "តើពួកគេអាចមកយ៉ាងម៉េចលុះត្រាតែខ្ញុំដកវាចេញ?" នោះគឺជាអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំ ដឹងពីវា។ នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូល ថា...

174 ខ្ញុំមិននិយាយដើម្បីធ្វើជា...ប្រសិនបើខ្ញុំបាននិយាយនោះហើយការអធិប្បាយ សេចក្តីអធិប្បាយ ដូច្នេះខ្ញុំជាមនុស្សកំពុតទាបបំផុតនៅក្នុងចំណោមអ្នក។ នោះជា ការត្រឹមត្រូវ។ ខ្ញុំនិយាយដូច្នោះ ពីព្រោះវាជាការពិតហើយជាជីវិត។ មនុស្សជាច្រើនដែលបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដាក់លើព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគេមានជីវិតដោយព្រះនាមរបស់ទ្រង់។

175 យើងអធិស្ឋាននៅក្នុងព្រះនាមរបស់ ទ្រង់ ស្វែងរកព្រះនាមទ្រង់ អធិប្បាយនៅក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់។ ធ្វើបុណ្យ ជ្រមុជទឹកនៅក្នុងព្រះនាម របស់ទ្រង់ រស់នៅក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ស្លាប់នៅក្នុង ព្រះនាមទ្រង់ យាងទៅស្ថានសួគ៌នៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ សូមរស់ឡើងវិញនៅក្នុង ព្រះនាមរបស់ ទ្រង់។ "គ្រួសារទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌គឺរនាមព្រះយេស៊ូវ" គម្ពីរបានចែងថា "គ្រប់ទាំង គ្រួសារនៅលើផែនដីត្រូវបានដាក់នាមព្រះយេស៊ូវ។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំបាន មកនៅក្នុង...របស់ខ្ញុំ"

អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ ក្នុងព្រះនាមព្រះវរ បិតា។"

*ព្រះវរបិតា*មិនមែនជាឈ្មោះទេវាជាចំណងជើង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំបានមកនៅក្នុងនាមព្រះវបិតារបស់ខ្ញុំហើយអ្នកមិនបានទទួលខ្ញុំទេ។" ឥឡូវ តើព្រះនាមណាមួយដែលទ្រង់បានយាងមក? អ៊ូហ៊ូ។ ពិតប្រាកដណាស់ "...ហើយអ្នកមិនបានទទួលខ្ញុំទេ" ។

176 ដូច្នេះហ្នឹងហើយ វាគ្រាន់តែ មែនហើយ វាត្រូវបានលាក់ពីភ្នែករបស់អ្នកប្រាជ្ញ និងប្រុងប្រយ័ត្ន។ ប្រាកដណាស់ វាពិតជាប្រាកដមែន។

177 ហើយនៅក្នុងវិវរណៈដូចជាយើងបានបង្រៀននៅថ្ងៃផ្សេងទៀត៖ មានព្រះវិហារពេស្យាចារចាស់មួយ ដែលជាអង្គការដំបូង។ ហើយបន្ទាប់មកនាងមានកូនស្រីដែលបានកើតចេញពីនាង។ ពួកគេធ្វើដូចគ្នាដែរ។ ទម្លាប់ដូចគ្នា។ នាងបក់ ឡើងនៅបាប៊ីឡូនតាមរបៀបដដែលដោយមាន...ជាមួយព្រះវិហារនៃទីក្រុងរ៉ូម និង សហព័ន្ធនៃក្រុមជំនុំនៃប្រជាជាតិនានា ហើយនៅទីនោះនាងបក់ទាំងអស់ឡើង ទាំងអស់នៅក្នុងរឿងដូចគ្នាទុកតែមួយ។

178 ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ(ហាលេលូយ៉ា) ជាព្រះវិហារដែលបានហៅឲ្យបំបែកចេញ។ តើព្រះវិហារបានសាងសង់យ៉ាងដូចម្ដេច? តើអ្នកនឹងដឹងពីរឿងនេះយ៉ាងដូចម្ដេច? តើធ្វើដូចម្ដេច តើអ្នកធ្លាប់ដឹងការនេះជាសេចក្ដីពិតទេ? នៅពេលដែលព្រះបានបង្ហាញវាដល់អ្នក។ តើ—តើអេបិលបានដឹងថាយកចៀមជំនួសឲ្យផ្លែប៉ោម? វាបានបើកសម្ដែងដល់គាត់ថា "ដោយសារសេចក្ដីជំនឿអេបិលបាន ថ្វាយដង្វាយដល់ព្រះប្រសើរជាងគេ។"

179 ពេលព្រះយេស៊ូវបានយាងចុះពីលើភ្នំ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា "តើមនុស្សនិយាយថាខ្ញុំជានរណា?"

មានអ្នកខ្លះនិយាយថា "អេលីយ៉ា" "ម៉ូសេ" ជាដើម។

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំសួរអ្នកវិញ តើអ្នកនិយាយថាខ្ញុំជានរណា?"

ពេត្រុសនិយាយថា "ទ្រង់ជាព្រះរាជ្យបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។"

180 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកមិនបានរៀនពីការនេះ..." បើមិនដូច្នោះទេ (ខ្ញុំនិយាយការនេះមិនមែនធំទេ ប៉ុន្តែដើម្បីទៅកាន់ចំនុចមួយ)"អ្នកមិន ធ្លាប់រៀនពីចំណុចនេះទេ ថ្នាក់សិក្ខាសាលា មនុស្សមួយចំនួនមិនដែលបាន បង្រៀនអ្នក ប៉ុន្តែព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ ដែលគង់នៅឋានសួគ៌ បានបង្ហាញវាដល់អ្នក ដែលខ្ញុំ (មិនមែនជាព្រះវរបិតា ព្រះបុត្រា ហើយក៏មិនមែនជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដែរប៉ុន្តែខ្ញុំគឺជាព្រះយេស៊ូវ គ្រីស្ទ)។ ហើយនៅលើថ្មនេះ (ថ្មអី? ដូចអេបិលដែរ។ នៅលើថ្មដាដដែល។) នៅលើថ្មនេះ ព្រះវិញ្ញាណបើកសម្ដែងពីសេចក្ដីពិតនៃព្រះ ខ្ញុំនឹងសង់

ពួកជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនៃ ឋាននរកមិនអាចឈ្នះវាបានទេ។" ជាការពិត។ ពួកគេព្យាយាមវាប៉ុន្តែពួកគេនឹងមិនដែលឈ្នះទេ។ ឃើញទេ?

181 ដូច្នេះគ្រាន់តែចូលទៅកាន់កាល់វ៉ារី ទៅឆ្កាងត្រឡប់មកវិញ ហើយយកផ្លូវរបស់អ្នកជាមួយនឹងការមើលងាយរបស់ព្រះអម្ចាស់ ចូរចេញដំណើរ។

182 ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំថ្វាយគ្រប់ការទាំងអស់ចំពោះទ្រង់។ ទូលបង្គំមិនដឹង ចេញពីក្រុមនេះ អ្វីដែលនៅទីនេះ។ ទូលបង្គំគ្មានគំនិតនៃការស្គាល់ព្រះអម្ចាស់លុះត្រាតែទ្រង់បានបង្ហាញវា។ ហើយឥឡូវ នេះព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំមិនសុំឲ្យទ្រង់ធ្វើបែបនោះទេ។ ទូលបង្គំនឹងផ្តេកនៅក្នុងដំណាក់កាលរបស់មនុស្ស។ ពួកគេនៅទីនោះ។ នេះអាចក្លាយជាកាល់វ៉ារីពិតប្រាកដនៅ ព្រឹកនេះ។ អាចជាការឆ្កាងពិតប្រាកដចំពោះឆន្ទៈផ្ទាល់ខ្លួន និងដើម្បីបំណាង ខ្លួនឯង និងរឿងធំៗ នៃជីវិត។

183 សូមអោយមនុស្សចេះតែបន្ទាបខ្លួន និងមានឆន្ទៈចង់ដើរតាមផ្លូវដែលត្រូវគេមើលងាយព្រះអម្ចាស់។ សូមឲ្យពួកគេដើរដោយរាបសារ។ សូមអោយពួកគេកើត ក្នុងអាណាចក្រនេះ គឺជាព្រះរាជាណាចក្រដ៏អស្ចារ្យនៃព្រះ ដែលជារូបកាយវិញ្ញាណ រូបកាយដូចព្រះយេស៊ូវកាលនៅផែនដី។ "ដោយវិញ្ញាណតែមួយដែលយើងជ្រមុជ ចូលក្នុងរូបកាយតែមួយ។"

184 សូមទទួលព្រះអម្ចាស់អើយ។ មិនថាវាមានពណ៌ខ្មៅ ស លឿង ត្នោត ដើម្បីផឹកពីព្រះវិញ្ញាណដូចគ្នា។

185 សូមទ្រង់ប្រទានចម្លើយព្រះវរបិតាអើយ ហើយសូមឲ្យទ្រង់គង់នៅជាមួយនឹងមនុស្សជាច្រើននៅព្រឹកនេះ។ ពួកគេនឹងយល់។ សូមឲ្យទ្រង់បើកការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ។ បន្ទាប់មក វានឹងដូចជាថ្ងៃថ្មីសម្រាប់ពួកគេ ព្រះអាទិត្យនឹង ភ្លឺរលោង និងពន្លឺគួរឲ្យសង្វេគនៃទ្រឹស្តីដែលបង្កើតដោយមនុស្ស នឹងរសាត់ឆ្ងាយ ហើយពន្លឺនៃព្រះនឹងភ្លឺនៅលើផ្លូវរបស់ពួកគេ និងបំបែករាំងននឲ្យមកនៅក្នុងពន្លឺដ៏ ស្រស់ស្អាតនេះ។ ហើយពួកគេអាចដើរតាមផ្លូវនៃភាពបរិសុទ្ធ បន្ទាប់មករស់នៅ សម្រាប់អ្នកដទៃ។ ដូចជាព្រះគ្រីស្ទបានធ្វើ។

186 ឥឡូវនេះខណៈដែលយើងឈរក្នុងបន្ទាត់អធិស្ឋាន ខ្ញុំអធិស្ឋានថាទ្រង់នឹងចាក់ប្រេងតាំងរបស់ទ្រង់ ដល់អ្នកបំរើនៅព្រឹកនេះ ដូចដែលយើងបានអធិស្ឋានផ្សេងទៀត។ ហើយសូមប្រទាននៅថ្ងៃនេះថាគ្រប់អ្នកជំងឺ ដែលមកតាមរយៈបន្ទាត់

នៃក្ដីអធិស្ឋាននេះ អាចត្រូវបានប្រោសឲ្យជា។ សូមឲ្យពួកគេត្រឡប់មកវិញដូចជាក្មេងស្រីដែលមានភ្នែកឆកតូចនិងកូនក្មេងប្រុសនិងស្ដ្រីចាស់ជរា និងបងប្រុសវ៉ាយ និងមនុស្សជាច្រើន ដែលបានឆ្លងកាត់ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលមានទុក្ខវេទនានិងជំងឺហើយអ្វីដែលគ្រូពេទ្យមិនអាចព្យាបាលបាន។ ហើយនៅទីនេះពួកគេនៅសព្វថ្ងៃនេះ (គ្រាន់តែប្រហែលមួយសប្ដាហ៍មុន) ហើយនៅទីនេះពួកគេបានប្រសើរ នៅថ្ងៃនេះ។

187 ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមឲ្យមនុស្សប្រុសស្រីបានដើរជាមួយនឹងសេចក្ដីជំនឿដូចគ្នា ដែលបានដឹងថាពួកគេនឹងទៅភ្នំកាល់វ៉ារី ដើម្បីត្រូវបានឆ្កាងគំនិតពួកគេដែលជាគំនិត "ការព្យាបាលពីអតីតកាល។" សូមឲ្យអាចអំណាចដែលបានលើកឡើងពីព្រះយេស៊ូវចេញពីផ្នូរ ផ្ដល់ឲ្យពួកគេនូវជីវិតដ៏អស្ចារ្យ ជីវិតនៃសេចក្ដីជំនឿ។

188 ហើយបន្ទាប់មក ភ្លាមៗបន្ទាប់ពីនេះ មនុស្សជាច្រើនអាចចូលមកអាងទឹកជ្រមុជទឹក។ យើងបានសូមនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

189 ឥឡូវនេះ យើងនឹងយកពេល២០នាទី ដើម្បីឆ្ពោះទៅបន្ទាត់អធិស្ឋានហើយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹក។ ឥឡូវនេះយើងមិនមាន កាតអធិស្ឋានទេ។ យើងបានទទួលពីនោះ ហើយយើងនឹងព្យាយាមធ្វើវានៅក្នុង កិច្ចប្រជុំធំរបស់ខ្ញុំនៅពេលណាដែលយើងចាប់ផ្ដើម។ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកទាំងអស់គ្នា ថាយើងបានដាក់វាចេញ យើងទទួលបានវានៅលើកាសែតហើយ ជាកន្លែងដែល ខ្ញុំទៅ វីដេអូទាំងនោះនឹងត្រូវបញ្ជូនទៅមុខ។

190 សញ្ញាគ្រាន់តែចង្អុលបង្ហាញពីការប្រសិទ្ធពរ។ គំនិតនោះគឺ "ប្រសិនបើអ្នកនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ចូរឲ្យមនុស្សជឿអ្នកចុះ។"

ខ្ញុំនិយាយថា "ពួកគេមិនជឿខ្ញុំទេ" ។

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកនឹងទទួលបានទីសំគាល់ទាំងនេះ ហើយតាម រយៈការនេះពួកគេនឹងជឿ។" សញ្ញាទាំងនេះបានផ្លាស់ប្ដូរម្ដងហើយម្ដងទៀត អស់រយៈពេល១០ឆ្នាំជុំវិញលោកិយ។ ដោយគ្មានពេលវេលាបរាជ័យ។ មិនមានការបរាជ័យទាំងអស់នៅក្នុងវា។ តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដឹងថានោះជាការពិត?

191 មែនហើយ ប្រសិនបើអ្នកអាចជឿថាទីសំគាល់នោះចូរជឿដល់ព្រះរាជសារ។ ត្រឹមត្រូវហើយ។ វាបង្ហាញវា។ ហើយព្រះទ្រង់នឹងដាក់នៅក្នុងសាររបស់ខ្ញុំ (ហើយ

អនុញ្ញាតឲ្យវាត្រូវបានល្អឥតខ្ចោះ ដូច្នេះថាប៉ុន្តែអ្វីដែល...) ហើយអ្វីដែលខុសឆ្គង? ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់មិនអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំធ្វើបែបដូច្នោះទេ។ ទេទេ។ អត់ទេលោក។ ខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នកជាការពិត។

192 ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាដែលចង់បានការអធិស្ឋាន សូមចូលមកជួរដេក នៅ ទីនេះ។ មកនៅលើផ្នែកខាងនេះប្រសិនបើអ្នកនឹងនៅទីនោះ តម្រង់ជួរទៅខាង ស្តាំ។ បន្ទាប់មកនោះនឹងអនុញ្ញាតឲ្យមនុស្សចូលមក តាមរយៈការដែលយើង អធិស្ឋាន។ បន្ទាប់មកយើងនឹងយក—ក្មេងប្រុស ពួកអ្នកបើកហើយពួកគេនឹង មើល ដូចដែលពួកគេបានមកនៅទីនេះហើយបន្ទាប់មកនៅលើផ្នែកម្ខាងនេះ យើងនឹងនាំពួកគេនៅជុំវិញត្រឡប់មកវិញនិងនាំពួកគេតាមរយៈវា។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវបានអធិស្ឋានឲ្យ។

193 [នរណាម្នាក់និយាយទៅកាន់បងប្រុសប្រាណហាំ -Ed] អ៊ូទេខ្ញុំមិនបាន។ ជាការប្រសើរណាស់ ពេលដែលអ្នកចង់។ មិនអីទេ។ អ្នកអាចនាំនាងចេញឬអ្នក... ខ្ញុំអាចយកនាងចេញនៅទីនោះឥឡូវនេះ ឬបន្តិចបន្ទាប់ពីគ្រប់ពេលដែលនាង ចង់ មិនមានបញ្ហា។

194 ឥឡូវនេះ ចូរយើងស្ទាត់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន សម្រាប់រយៈ ពេលពីរបីនាទីខាងមុខនេះ។ ខ្ញុំចង់ឲ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាកំពុងតែគិតឥឡូវនេះ តើអ្វី ដែលព្រះគម្ពីរបានចែង? "សេចក្តីអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នក ដែលឈឺ។" តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ដឹងថាជាការត្រឹមត្រូវ? តើមានបងប្អូន ប៉ុន្មាននាក់ដឹងថាព្រះគម្ពីរបានចែងថា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងកើតដល់ពួកគេ ដែលជឿ។ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើអ្នកនឹងត្រូវធ្វើដែរ"? ហើយអ្វីដែលជាកិច្ចការ? ទ្រង់ ឆ្លើយថា "ខ្ញុំអាចធ្វើបានប្រសិនបើអ្នកជឿថាខ្ញុំអាចធ្វើវាបាន"។

តើខ្ញុំមានសំនួរអ្វី? "ពួកគេនឹងមិនជឿខ្ញុំទេ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើឲ្យពួកគេជឿ" ។

195 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកជឿ ត្រៀមខ្លួនជាស្រេច នេះគឺជាពេលនៃការដោះលែងអ្នក។ ដូចគ្នានឹងការដែលវាបានមករបស់អំពើបាប វាជាការសន្យាដូចគ្នារបស់ព្រះដូចគ្នា។

196 ឥឡូវនេះ យើងមានស្ត្រីឈឺតិចតួចនៅទីនេះ ដែលមានបញ្ហាក្រពះពីរដ្ឋអាល់បានីថ្មី។ យើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់នាងជាដំបូង ដូច្នេះនាងអាចបាន—បានកៅអីរបស់នាង។ ឥឡូវនេះសូមស្ងាត់គ្រប់គ្នា។ ខ្ញុំចង់ឲ្យបងប្អូនប្រុសដើម្បី ជួយខ្ញុំនៅទីនេះ។ ចូរយើងឱនក្បាលចុះបន្តិច។ ឥឡូវនេះសម្រាប់ការអធិស្ឋាន។

197 ឥឡូវនេះ ព្រះវរបិតានៃឋានសួគ៌អើយ នេះគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទូលបង្គំមិនទទួលខុសត្រូវចំពោះសកម្មភាពដែលនឹងត្រូវមកលើវានោះទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការអធិប្បាយវា។ ដោយដឹងថា (ដោយដឹងថាទូលបង្គំ បានពាក់កណ្ដាលអាយុហើយឥឡូវនេះ ហើយថ្ងៃណាមួយត្រូវតែប្រឈមមុខ នឹងទ្រង់) ទូលបង្គំបានអធិប្បាយពីសេចក្ដីពិតចេញពីចិត្តទូលបង្គំ។ ទ្រង់ជ្រាប ទេ។ មិនត្រូវប្រកាន់ពូជសាសន៍ទេ បើសិនជាដូច្នោះមែន ព្រះអម្ចាស់អើយ។ បន្ទាប់មកទូលបង្គំត្រូវការការប្រែចិត្ត។

198 ហើយបិតាអើយ ទូលបង្គំអធិស្ឋានសូមឲ្យទ្រង់ជួយនៅពេលដែលយើងទៅអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺ សូមឲ្យការអធិស្ឋានរបសទូលបង្គំត្រូវបានឆ្លើយតប មិនត្រឹមតែការអធិស្ឋានរបស់ទូលបង្គំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែការអធិស្ឋានរបស់ពួកជំនុំនេះដែលជាមនុស្សក្រីក្រទាំងនេះ…តើនេះបើជាភរិយារបស់ខ្ញុំ? ឈរនៅទីនេះ? តើមានអ្វីកើតឡើងបើសិនជានាងអង្គុយនៅក្នុងកៅអីរុញ? ឬបងស្រីទូលបង្គំ? ម្ដាយរបស់ទូលបង្គំ? អូ ព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមទ្រង់ប្រោសឲ្យពួកគេបានជា។ តើអាចឬទេព្រះអម្ចាស់អើយ?

199 មើល ទៅឈរនៅក្នុងជួរអធិស្ឋាន បញ្ហាបេះដូង មហារីកដុំសាច់ គ្រប់ប្រភេទនៃជំងឺនិងការរងទុក្ខ។ ពួកគេជាច្រើនត្រូវបានចូលមក (រាប់រយនាក់បានទទួលពីព្រះអម្ចាស់នៅទីនេះព្រះអម្ចាស់អើយ)ហើយពួកគេឃើញវាហើយពួកគេជឿហើយ ពួកគេបានចូលមកក្នុងជួរអធិស្ឋានដើម្បីទទួលយក។ ពួកគេឥឡូវនេះចូលទៅថ្មដ៏រស់រវើក មិនមែនជាអ្នកបំរើរបស់ទ្រង់ទេ តែទៅឯព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវ ដែលជាអ្នកដឹកនាំព្រះវិហារ ដែលជាបុគ្គលខាងវិញ្ញាណ និងជាមនុស្ស អាថ៌កំបាំងក្នុងចំណោមពួកយើង។ ហើយនៅពេលដែលយើងទៅថ្វាយដង្វាយ នាមរបស់ទ្រង់ (ទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅក្នុងនាមរបស់ខ្ញុំ ពួកគេនឹងដេញអារក្ស។") ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ទ្រង់នឹងឆ្លើយការអធិស្ឋានរបស់យើងនៅក្នុង នាមរបស់ព្រះ យេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

200 ឥឡូវ បងប្អូនគ្រប់គ្នាអធិស្ឋាន។ ឥឡូវនេះនេះគឺជាផ្នែករបស់អ្នកផងដែរ។ នេះគឺជាការអធិស្ឋានរបស់អ្នក។

ឥឡូវនេះស្ត្រីតូចនេះត្រូវតែស្លាប់បើសិនជាអ្វីមួយមិនជួយនាង។

201 តើមានបងប្អូនប៉ុន្មាននាក់ស្គាល់បងប្រុសស្កាតឃ្លីវ? បងប្រុសនិងបងស្រីស្កាតឃ្លីវ? ខ្ញុំត្រូវបានគេហៅមកពីប្រទេសអាឡឺម៉ង់បីដងនៅយប់ផ្សេងទៀត។ ទារករបស់ពួកគេស្លាប់។ ពួកគេបានសួរថា "បងប្រុសប្រាណហាំយើងបានឃើញអ្នកដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ លើមនុស្សស្លាប់ឡើង" (ពួកគេបានឈរនៅទីនោះនិងបានមើលវា ឃើញទេ) "ហើយយើងដឹងថាអ្នកជាហោរានៃព្រះអម្ចាស់។ គ្រាន់តែថ្លែងព្រះបន្ទូល។"

ខ្ញុំនិយាយថា "ខ្ញុំមិនអាចនិយាយអ្វីបានទេ លុះត្រាតែវាដាក់នៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ។" "មកកាន់ប្រទេសអាល្លឺម៉ង់។" ខ្ញុំបានក្រោកឈរភ្លាម។ ហើយពួកគេបានទូរស័ព្ទមក "ជិះយន្តហោះ យន្តហោះមួយដែលអាចនាំអ្នកទៅប្រទេសអាល្លឺម៉ង់ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយម៉ោង។"

យន្តហោះប្រតិកម្មកងទ័ពមួយដែលនឹងហោះហើរនាំខ្ញុំទៅប្រទេសអាឡឺម៉ង់ ដើម្បីលើកកូនង៉ែតម្នាក់ឲ្យរស់ឡើង។ យន្តហោះប្រតិកម្មកងទ័ពនឹងនាំខ្ញុំទៅក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយម៉ោងពីទីក្រុង លូអីសវៀលទៅ ទីក្រុងម៉ូចិនប្រទេសអាឡឺម៉ង់។

202 ខ្ញុំបានចូលទៅដល់ទីនោះ ហើយលុតជង្គង់ចុះ ហើយខ្ញុំនិយាយថា "ឱព្រះវរបិតាអើយ តើខ្ញុំត្រូវនិយាយអ្វី? សូមដាក់បន្ទូលនៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ។" គាត់មិនបានឆ្លើយតបមកខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំបានចេញក្រៅនៅក្នុងព្រៃខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះវរបិតាតើខ្ញុំត្រូវតែនិយាយអ្វី? សូមដាក់ពាក្យនៅក្នុងរបស់ខ្ញុំមាត់។ ខ្ញុំនឹងទៅដោយឥតប្រយោជន៍បើមិនដូច្នោះទេ។" ខ្ញុំបានដើរត្រឡប់មកវិញទ្រង់មិនបានឆ្លើយតបមកខ្ញុំទេ។ នៅក្នុងយប់នោះខ្ញុំបានអធិស្ឋានថា "ព្រះអម្ចាស់អើយសូមទ្រង់ដាក់ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងមាត់ទូលបង្គំផង។" គ្មានចម្លើយអ្វីទេ។

203 នៅព្រឹកបន្ទាប់ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំបានក្រោកឡើង។ ភ្លាមៗនោះនាងបានចេញក្រៅ ព្រះបន្ទូលបានមក (ខ្ញុំបានឈរឡើង) ទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំបន្ទោសឡើយ នេះគឺ ជាព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់។" អូហូ។

បន្ទាប់មកភ្លាមខ្ញុំទៅកាន់ទូរស័ព្ទ "ខ្ញុំមិនអាចទៅទេ។ នេះគឺជាព្រះហស្ត របស់ព្រះជាម្ចាស់។ ខ្ញុំត្រូវបានហាមឃាត់។" អ្នកមើលឃើញពីអំណាចអ្វីនៅលើ ការស្តីបន្ទោសនោះ? នៅពេលដែលព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "កុំធ្វើដូច្នេះឡើយព្រោះ វាគឺជាព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់" ។

204 ពេលមួយលោកម៉ូសេត្រូវបានគេប្រាប់មិនឲ្យធ្វើអ្វីមួយ ទៅហើយកុំធ្វើអ្វីទាំងអស់។ អ្នកចាំទេ? ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនបានទៅទេ។

205 ហើយខ្ញុំអាចនាំយកអ្នកនូវសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដើម្បីបង្ហាញ ពីមនុស្សបួននាក់ផ្សេងទៀត។ ថាបានប្រកាសស្លាប់ដោយវេជ្ជបណ្ឌិត តែបន្ទាប់ពីការអធិស្ឋាននិងការស្តីបន្ទោសនៃការស្លាប់។ ឃើញទេ? យើងឈរនៅទីនោះដើម្បីបន្ទោស រឿងនោះ។ ហើយប្រសិនបើព្រះបានប្រទានអំណាចដល់អ្នក ដើម្បីធ្វើអ្វីមួយ អ្នកត្រូវប្រយ័ត្នប្រយែងនូវអ្វីដែលអ្នកកំពុងធ្វើ។ ឃើញទេ? អ្នកប្រុងប្រយ័ត្នប្រសើរជាងទ្រង់មានបន្ទូលថា..."កុំ..."

206 ឥឡូវនេះ សូមចាំថា ប្រហែលជាមិនចុះជាមួយអ្នកយ៉ាងខ្លាំងនោះទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់ខ្ញុំ វាមានន័យអ្វីមួយ។ ឃើញទេ?

"កុំបន្ទោសការនេះ"។ ផ្អែមណាស់ សម្លេងល្អ(ប្រហែលម៉ោង៦កន្លះខ្ញុំជឿថាវាម៉ោង ៦ កន្លះព្រឹក) "កុំបន្ទោសការនេះនេះគឺជាព្រះហស្ត របស់ព្រះអម្ចាស់។"

ខ្ញុំនិយាយថា "អរគុណព្រះវរបិតា។ អរគុណព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើវាទេ។"

207 បើសិនជាទ្រង់មានបន្ទូលថា "បន្ទោសការនេះវិញ។ នេះគឺជាសត្រូវដែលរអិលចូល។"

ខ្ញុំចង់និយាយថា "ចូរយើងទៅ។" ហើយវាត្រូវបានធ្វើ។

208 នៅពេលដែលក្មេងប្រុសតូច ក្នុងប្រទេសហ្វាំងឡង់ ត្រូវបានដាក់នៅទីនោះស្លាប់ មិនសូម្បីតែឆ្អឹងខ្នងនៅក្នុងរាងកាយរបស់គាត់ ព្រះអម្ចាស់បានមានបន្ទូលថា វាគឺជាដៃរបស់អារក្សសាតាំងហើយ ចូរនិយាយ "បន្ទោសវាទៅ" ។

209 ហើយខ្ញុំនិយាយថា "សេចក្តីស្លាប់អើយ ឯងមិនអាចចងគាត់បានទេ។ ចូរនាំ គាត់ត្រឡប់មកវិញ ឲ្យវាចាញ់។" នៅទីនោះ វាបានលោតដោយជើងរបស់គាត់ បានយ៉ាងល្អ សូម្បីតែឆ្អឹងបាក់នៅក្នុងរាងកាយគាត់។ នោះជាព្រះបន្ទូល

របស់ ព្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុំមិនអាចប្រើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានទេ រហូតដល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមកដល់ខ្ញុំ។

210 ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ នេះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានដល់ខ្ញុំ មហាបេសកកម្មដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់មនុស្សឈឺទាំងនេះ ផ្តល់ឲ្យអ្នកនូវឯកសិទ្ធដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ ឥឡូវនេះ "ការអធិស្ឋាននៃសេចក្តីជំនឿនឹងជួយសង្គ្រោះអ្នកជម្ងឺ" ចូរយើងអធិស្ឋានសូមអោនក្បាលរបស់អ្នកចុះ យើងនឹងឃើញអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។

211 អ្នកជាគ្រីស្ទានតើមែនទេ? តើអ្នកជឿដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក ថាព្រះ យេស៊ូវនឹងធ្វើឲ្យអ្នកផងដែរឬ? មានបញ្ហាក្រពះតិចតួច មានបានរងទុក្ខជាមួយវាអស់ជាច្រើនឆ្នាំហើយបងស្រី។ ឥឡូវនេះអ្នកនឹងបានប្រសើឡើង ប្រសិនបើអ្នកនឹងជឿ។

212 ឥឡូវនេះព្រះអម្ចាស់អើយ ស្ត្រីវ័យក្មេងនេះត្រូវតែស្លាប់លើកលែងតែ ទ្រង់ជួយនាង។ ឥឡូវនេះខ្ញុំអធិស្ឋាន នៅពេលខ្ញុំមើលទៅនាង ខ្ញុំមិនឃើញមូល ហេតុដែលនាងត្រូវស្លាប់ទេ។

ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍នៅក្នុងស្មារតីរបស់ខ្ញុំ ព្រះអម្ចាស់បើទ្រង់សព្វ ព្រះទ័យឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំសូមបន្ទោសដល់សាតាំងឲ្យបង្វែរនាងមកវិញ!

នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទសូមឲ្យនាងបានជាសះស្បើយ សូមមកកាន់ពួកជំនុំនេះចុះ។ សូមធ្វើបន្ទាល់អំពីសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ អាម៉ែន។

213 ឥឡូវនេះ សាមញ្ញដូច្នេះ បងស្រីអ្នកនឹងបានសះស្បើយ។ តើអ្នកជឿទេបងប្រុស?

[បងប្រុសប្រាណហាំដើរចេញពីម៉ៃក្រូហ្វូន។] តើអ្នកជឿទេនៅទីនេះ ដែល អ្នកនឹងបានសះស្បើយ?

ចូរទៅ ចាប់ផ្តើមបរិភោគអ្វីដែលអ្នក...អ្នក នឹងមិនមានបញ្ហាឡើយ។

ឥឡូវនេះ អ្នករំពឹងថានឹងឲ្យលោកិយនូវជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល និងឲ្យវា ចុះខ្សោយ។ វាបានផ្តល់ឲ្យអ្នកមានជំងឺដាច់សរសៃឈាមខួរក្បាល ហើយធ្វើឲ្យ អ្នកពិការ។ ឥឡូវនេះព្រះនៃស្ថានសួគ៌ដែលដកសរសៃប្រសាទចេញពី

លោកិយ ដើម្បីផ្តល់ការប្រោសឲ្យរួចពីអំពើបាបដោយនាមដូចគ្នានោះ អាចធ្វើបាន ចូរអត់ទោសអោយអ្នកដែលមានបាបជាប់ក្នុងខ្លួន! ចូរជួយសំរាលទុក្ខអ្នកផង។

ជឿថាទ្រង់អាចធ្វើឲ្យចង្វាក់បេះដូងអ្នកលោតប្រសើរបានទេ? អ្នកជឿដូច្នេះ អ្នកនឹងបានជា...?...

214 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ ស្ត្រីក្រីក្រនេះត្រូវអង្គុយក្នុងកៅអីនេះអស់មួយជីវិត ដែលនៅសល់របស់នាង សូមយកវាទៅឲ្យឆ្ងាយ។ ប៉ុន្តែយើងកំពុងស្នើសុំឲ្យ អំណាចសាតាំងនេះ ត្រូវបានយក ចេញពីនាង។ សូមឲ្យនាងរស់នៅនិងដើរ ហើយឲ្យមានលក្ខណៈធម្មតាដូចនាងដើម។ យើងបាន សូមវានៅក្នុងព្រះនាម ព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

215 តើអ្នកជឿទេ? វាជាការងារបញ្ចប់ហើយវាបានបញ្ចប់ហើយ។ តើមានរឿង អ្វីកើតឡើង? ដោយគ្មានការភ័យខ្លាចទេ...អត់ទេ...? អ្នកត្រូវបានប្រោសឲ្យជាពី ជំងឺមហារីកពេលមួយ...?...បោះបង់ចេញ ថ្វាយអ្វីគ្រប់យ៉ាងទៅព្រះយេស៊ូវ។

216 ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើស្ត្រីនេះ ហើយបន្ទោសនាង។ ទូលបង្គំដឹងថានាងគឺជាគ្រីស្ទានដែលកើតពីព្រះវិញ្ញាណ។ ទូលបង្គំដកវាចេញពី នាងនៅក្នុងព្រះនាមដ៏អស្ចារ្យរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

217 ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ សម្រាប់បងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់នាង ទូលបង្គំបានសុំ ក្តីសង្គ្រោះដល់គាត់ នៅក្នុងនាមព្រះយេស៊ូវ។ ឈរនៅលើនោះ។ អាម៉ែន។ នឹង ត្រូវបានធ្វើ។

218 តើអ្នកត្រៀមខ្លួនជាស្រេច ដើម្បីទទួលការព្យាបាលរបស់អ្នកឬនៅកូនប្រុស? មែនហើយវាបានបន្តទៅ កាន់ព្រះហស្តទ្រង់។

219 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ! នៅលើក្មេងប្រុសនេះ ដែលបាននិយាយថា ពីទ្រង់ គាត់បានអធិស្ឋានទទួលការព្យាបាលរបស់គាត់។ ក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ ទូលបង្គំដាក់ដៃលើគាត់នៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ...?...អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះមាន...?...ឥឡូវ លោកអ្នកគ្រាន់តែអញ្ជើញព្រះនាមទ្រង់ តែប៉ុណ្ណោះ។ ឥឡូវនេះមិនមែន—មិនឈ្មោះខ្ញុំទេ...?...

220 ព្រះវរបិតាអើយ គឺជាកូនប្រុសតែមួយគត់ដែលនៅជាប់នឹងដើមទ្រូងរបស់ ម្តាយ នាងបានធ្វើចលនាហើយបានអធិស្ឋានជាមួយគាត់ ហើយកាន់ខោរ របស់

គាត់ នៅពេលដែលគាត់ជាកូនក្មេង។ ឥឡូវនេះសាតាំងបានដាក់នាងនៅ ក្នុងបន្ទុកផ្លូវចិត្តមួយ។ ព្រះទ្រង់បានយាងមកព្រះវិហារដ៏បរិសុទ្ធ ជាព្រះដ៏មាន ព្រះជន្មរស់ ព្រះវិហារដែលបានកើតពីព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ ជាព្រះវិហារដែល ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះរស់នៅក្នុង និងធ្វើឲ្យអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ស្គាល់។ ហើយសព្វថ្ងៃនេះ ដោយការអធិស្ឋានយើងថ្វាយនារីម្នាក់នេះ។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ យើងអធិស្ឋាន។ អាម៉ែន។

ទៅផ្ទះអ្នកទាំងអស់គ្នាចុះ។

សូមអរគុណអ្នកដែលបានអញ្ជើញមក សុំម្ដាយរបស់អ្នក។ នោះគឺជាកូនពិតប្រាកដ។

221 នេះគឺជាថ្ងៃនៃការរំដោះរបស់អ្នក។ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សម្រាប់ក្មេង ស្រីនេះ សម្រាប់សេចក្ដីសង្គ្រោះដល់ប្ដីរបស់នាងព្យាបាលបំពង់កររបស់នាង សូមឲ្យនាងបានជានៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តើនរណាជាអ្នកនិយាយ "ចូរមកជឿឥឡូវនេះ" ហើយវាគឺជាផលិតផលដែលបានបញ្ចប់។

222 ព្រះអម្ចាស់អើយ គ្រូពេទ្យបានថ្លែងថា វានៅក្នុងរាងកាយរបស់នាងចូលមកក្នុងភ្នែករបស់នាង។ នាងបាននាំយកមកឡើងលើអាសនៈនេះជាបរិសុទ្ធនេះ ក្រុមជំនុំបានអធិស្ឋានសូមឲ្យនាងបានរួចជីវិតនៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ឆ្អឹងដុះនឹងចាកចេញពីនាង។ វាជាការងារបញ្ចប់។

សម្រាប់កូនប្រុសរបស់នាង ខ្ញុំសូមប្រទានពរដល់កន្សែងដៃនេះ។ សូមឲ្យបានឮត្រលប់មកត្រចៀករបស់គាត់...?...

223 ឥឡូវនេះ ក្រុមជំនុំនិយាយ ឥឡូវនេះក្រុមជំនុំគឺជារាងកាយអាថ៌កំបាំងនៃព្រះគ្រីស្ទ។ យើងកំពុងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នក។ ឃើញទេ? យើងមិននៅក្នុងលោកិយទៀតឡើយ។ យើងមិនឆ្ងល់ថាតើកន្លែងណានោះទេយើងនឹងទៅ។ យើងបានរកឃើញផ្លូវ។ យើងបានកើតនៅក្នុងរបៀបនោះ។ យើងគឺជាអ្នកព្រះវិហារ នៃព្រះដែលមានជីវិតរស់នៅ (ជាផ្នែកមួយនៃវា) ពិតណាស់ វាត្រូវបានរាយ ប៉ាយពេញលោកិយ។ ប៉ុន្តែនេះគឺជាក្រុមរបស់ពួកគេ។ ថ្ងៃនេះយើងរួមគ្នាចូលមក ក្នុងព្រះនាមរបស់ទ្រង់។ យើងមកធ្វើអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ អ្វីដែលទ្រង់មិនអាច

បើកបង្ហាញនៅពេលយើងមកដល់បានរួមគ្នា។ សូមអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺដាក់ដៃលើពួកគេ “ការអធិស្ឋានដោយសេចក្ដីជំនឿនឹងសង្គ្រោះអ្នកឈឺ។”

224 សូមឲ្យបញ្ហាបេះដូងរបស់អ្នកចាកចេញពីអ្នក។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ខ្ញុំធ្វើតាមបង្គាប់ដែលព្រះបានប្រទានឲ្យខ្ញុំ…?…

ថ្ងៃនោះនៅកាល់វ៉ារី KHM60-0925

(That Day On Calvary)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយនៅល្ងាចថ្ងៃអាទិត្យ ថ្ងៃទី 25 កញ្ញា1960 នៅ រោងឧបោសថប្រាណហាំ ក្នុងទីក្រុងJeffersonville, Indiana, U.S.A.។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសាអង់គ្លេស។ ការបកប្រែជាភាសាខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក ។

KHMER

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG